

**ПРОГРАМА
ДЛЯ ЗАГАЛЬНООСВІТНІХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ
З НАВЧАННЯМ УКРАЇНСЬКОЮ МОВОЮ**

Рівень стандарту

МОВА ІВРИТ

5 – 9 класи

КИЇВ – 2012

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

I. Вступ

На сучасному етапі розвитку та модернізації української освітньої системи мовна освіта є одним із пріоритетних напрямків. Предмет «мова іврит» займає належне місце серед предметів освітньої галузі «Мови і літератури», що забезпечує освіту та виховання громадян незалежної полікультурної України. Сучасна школа покликана сприяти відродженню, збереженню та розвитку давньої єврейської мови та культури єврейського народу і водночас забезпечувати достойний рівень володіння держаною мовою, що гарантує учням інтеграцію в українське суспільство.

З метою оновлення змісту мовної освіти підготовлено серію нормативних та методичних документів, які регулюють процес навчання мовам: державний компонент освітнього стандарту з мов для початкової¹ та для базової і повної загальної середньої школи², типові навчальні плани початкової школи³ та загальноосвітніх навчальних закладів II ступеня⁴, навчальні програми для 1 -4 класів загальноосвітніх навчальних закладів⁵ тощо. Також сучасним орієнтиром у навчанні мов є Загальноєвропейські рекомендації з мовної освіти⁶.

Основними стратегіями навчання проголошено особистісно зорієнтований, компетентнісний і діяльнісний підходи, які реалізовані у змістовій та результативній складових змісту базової і повної загальної середньої освіти.

Найбільш значущими напрямками реформування змісту навчання мовам у загальноосвітній школі можна вважати наступне:

- більш ефективного використання індивідуальних здібностей учнів до оволодіння мовами та мовленнєвого розвитку в цілому;
- перерозподіл навчального матеріалу, що дозволить розвантажити школярів на середньому ступені навчання. При цьому зміст навчання мовам на початковому та середньому ступенях повинно бути зорієнтовано на реальні інтереси та потреби сучасних учнів з урахуванням різних вікових груп, зокрема у відборі тем та проблем спілкування, мовленнєвого, мовного та соціокультурного матеріалу;
- надання учням старшої школи можливості вивчати мови на різних рівнях (базовому та профільному) в залежності від інтересів та потреб старшокласників;
- досягнення учнями мінімально необхідного та достатнього рівня функціональної грамотності та компетентності, який дозволить забезпечити успішне подальше навчання, трудову діяльність та полегшить їх адаптацію до постійно прогресуючих умов та ритму життя. Так, на початковому етапі (4 клас) передбачається досягнення рівня А2, в основній середній школі (9 клас) рівень В1 та у старшій школі (11 клас)

¹ Державний стандарт початкової загальної освіти, затверджений постановою Кабінету Міністрів України від 20 квітня 2011 р. № 462 (розміщено на офіційному веб-сайті МОНмолодьспорт у розділі «Загальна середня освіта», рубриці «Державні стандарти»).

² Державний стандарт базової і повної загальної середньої освіти, затверджений постановою Кабінету Міністрів України від 23 листопада 2011 р. № 1392 (розміщено на офіційному веб-сайті МОНмолодьспорт у розділі «Загальна середня освіта», рубриці «Державні стандарти»).

³ Наказ МОНмолодьспорту від 10.06.2011 № 572 (розміщено на офіційному веб-сайті МОНмолодьспорт у розділі «Нормативно-правова база», «Нормативно-правові акти та листи міністерства», рубриці «Накази»).

⁴ Наказ МОНмолодьспорту від 01.02.2012 № 93 (розміщено на офіційному веб-сайті МОНмолодьспорт у розділі «Нормативно-правова база», «Нормативно-правові акти та листи міністерства», рубриці «Накази»).

⁵ Наказ МОНмолодьспорту від 12.09.2011 № 1050 (розміщено на офіційному веб-сайті МОНмолодьспорт у розділі «Нормативно-правова база», «Нормативно-правові акти та листи міністерства», рубриці «Накази»).

⁶ Загальноєвропейські рекомендації з мовної освіти: вивчення, викладання, оцінювання. – Відділ сучасних мов, Страсбург. – К.: Ленвіт, 2003. – 262 с.

– рівень B1+ (відповідно до Загальноєвропейських рекомендацій з мовної освіти⁷ та Алеф, Бет+ і Гімел+ - відповідно до ізраїльської системи визначення порогових рівнів з мови⁸);

- застосування особистісно зорієнтованого навчання, що ставить у центр навчально-виховного процесу особистість учня, враховує його здібності, можливості, нахили, інтереси, уподобання та потреби;
- впровадження компетентісно орієнтованого навчання, що сприяє формуванню ключових і предметних компетентностей та зорієнтоване на результати навчання, на життєво необхідні уміння й навички і виражається у послідовному оволодінні учнями основними видами мовленнєвої діяльності, що дозволить здійснювати спілкування тією чи іншою мовою в усній та письмовій формі;
- посилення діяльнісного характеру навчання, спрямованого на розвиток умінь і навичок учнів знаходити, аналізувати та застосовувати отриману інформацію і здобуті знання у практичній діяльності та конкретних ситуаціях, шукати шляхи інтеграції до соціокультурного та природного середовища;
- посилення ролі соціокультурних і лінгвокультурологічних умінь та знань про культуру, народ і країну/и мови, що вивчається та про міжкультурні зв'язки у власній державі, які дозволять учням адекватно представляти культуру свого народу та країни у процесі їх спілкування з представниками інших культур та країн на засадах патріотизму та толерантного усвідомлення й ставлення до інших;
- розширення кола громадської думки, що сприятиме формуванню свідомого громадянина, який може аргументувати, захищати власну громадянську позицію та поважати і прислухатися до інших поглядів, володіє стратегіями спілкування у багатоетнічному та демократичному соціумі, вміє належним чином поводитися відповідно до тій чи іншій соціальної ролі;
- застосування здоров'язбережувальних технологій у змісті навчання, що дозволить застосовувати у конкретних життєвих ситуаціях сукупність здоров'язбережувальних компетенцій та дбайливо ставитися до власного здоров'я та здоров'я інших людей;
- залучення інтеграційних тенденцій та компаративних підходів у змісті навчання, що сприятиме формуванню міжпредметної компетентності та розширюватиме коло набутих знань, умінь та навичок і поглиблюватиме розуміння про взаємозв'язки та взаємовплив тих чи інших явищ і процесів буття;
- посилення соціальної ролі сім'ї, що має відобразитися у змісті навчання та спільній діяльності;
- врахування світової практики, що надасть можливості власним ініціативам бути конкурентоздатними у європейському та світовому просторі.

Державний компонент освітнього стандарту з мов та нові типові навчальні плани передбачають обов'язкове вивчення мов (української, мови національних меншин (мова навчання та мова вивчення) та іноземної) з 1 класу.

Мова іврит вивчається у загальноосвітніх навчальних закладах з навчанням українською мовою як окремий предмет. На її вивчення у початковій та основній школі передбачається по дві години та тиждень. У старшій школі вивчення мови іврит продовжується на базовому або на профільному рівні. Таким чином, реалізується принцип неперервної освіти з мови іврит у загальноосвітніх навчальних закладах з навчанням українською мовою, що відповідає сучасним потребам особистості та полікультурного українського суспільства.

⁷ Там же.

⁸ Ron Kuzar. List of Morphological and Syntactic Items For Six Levels of Hebrew Instruction. – The Hebrew University of Jerusalem, Rothberg School for Overseas Student, Division of Hebrew Language Instruction, Research Center. – Jerusalem, 1991.

Основною метою навчання мови іврит у базовій школі є формування комунікативної компетентності, що базується на знаннях, уміннях пізнавального і творчого типу, соціокультурних навичках, світоглядних переконаннях тощо. Ця мета передбачає взаємозв'язок комунікативного та соціокультурного розвитку школярів засобами мови іврит для їхньої підготовки до міжкультурного спілкування в особистій, публічній та освітній сферах, до використання мови іврит як засобу самоосвіти у різних галузях людського знання, як ключа індивідуально-особистісного проникнення до культури єврейського народу у всіх її проявах: від побутового спілкування до засобів масової інформації, від класичних єврейських текстів до сучасної літератури, від особливостей життя євреїв України та Ізраїлю до міжкультурної комунікації євреїв всього світу та їх внеску у національну та світову культуру.

Метою навчання мови іврит у 5-9 класах є розвиток сформованих на базі початкової школи :

- уміння користуватися мовою іврит як засобом спілкування, пізнання, прилучення до культури єврейського народу, ефективно застосовуючи різні види мовленнєвої діяльності (слухання, говоріння, читання, письмо); володіння культурою спілкування в поліетнічному середовищі, етикою поведінки; естетичних відчуттів з тим, щоб школярі досягли загальноєвропейського допорогового рівня А2;
- знань про мову та мовлення як основу розвитку мовленнєвих навичок; вміння бачити спільне й відмінне у виучуваних мовах; застосовувати нові мовні засоби, що дозволяють спілкуватися на теми, передбачені стандартом та програмою для даного етапу; уявлення про культурний та мовний взаємовплив тощо;
- автономної двомовності, вміння переходити з однієї мови на іншу, не плутаючи їх; навичок спілкування з носіями інших мов і культур;
- національної свідомості учнів, а також почуття патріотизму; поваги до державної мови та до мов національних меншин, толерантності у ставленні до представників інших національностей; уміння представляти свою культуру та країну в умовах міжкультурного спілкування через ознайомлення учнів із відповідним соціокультурним (соціолінгвістичним, лінгвокультурологічним, лінгвокраїнознавчим, культуро- та народознавчим) матеріалом;
- усвідомлення та використання різних стратегій спілкування в залежності від соціальних ролей та реалій; комунікативних умінь у рамках більш широкого спектра сфер, тем та ситуацій спілкування, які відповідають віковим та психологічним особливостям учнів 10 -15 років;
- здатність та готовність використовувати мову іврит у реальному спілкуванні;
- критичного мислення, вміння формувати власний погляд на той чи інший предмет, зіставляти його з іншими поглядами, поважати їх; уміння в процесі спілкування виходити із складного становища, що викликане недостатністю вербальних (за рахунок перифраза, використання синонімів) та невербальних (жестів, міміки тощо) засобів;
- бажання та уміння самостійного вивчення мов іврит доступними школярам способами (у процесі проектної діяльності, за допомогою довідкової літератури, із залученням інтерактивних інформаційних технологій, через інтернет тощо);
- спеціальні навчальні уміння – користуватися словниками, інтерпретувати інформацію тексту та ін.; уміння користуватися сучасними інформаційними технологіями, шукати необхідну інформацію, аналізувати та використовувати її, спираючись на мову іврит;

Також на даному етапі продовжується розвиток і виховання школярів засобами предмету «Мова іврит», а саме розуміння учнями ролі вивчення мов у сучасному полікультурному світі, цінність рідної та національної мови як одному із головних чинників збереження нації та національної культури; усвідомлення ролі мови іврит як засобу пізнання, культурної цінності, самореалізації та соціальної адаптації; виховання толерантності по відношенню до інших мов і культур.

Завданнями навчання мови іврит є:

- формування стійкої мотивації до вивчення мови іврит, поваги до давньої єврейської мови та культури, а також до інших мов і культур;
- вироблення вмінь і навичок в усіх видах мовленнєвої діяльності (аудіювання, говоріння, читання, письмо) та читацької діяльності, різних сферах спілкування (особистісна, публічна, освітня);
- формування комунікативної компетентності;
- формування мовленнєвої і читацької культури, творчих здібностей, культури ведення діалогу, розвиток критичного мислення та естетичних смаків учнів;
- ознайомлення з мовною системою і формування на її основі базових лексичних, граматичних, стилістичних, орфоепічних, інтонаційних, правописних умінь і навичок;
- розширення, активізація словникового запасу учнів з урахуванням тих груп слів, усталених виразів, що відображають реалії життя єврейського народу, особливості життєвого досвіду, історії та культури;
- формування та розвиток граматичних навичок (утворення форм слова, побудова словосполучень, речень, поєднань речень у висловлюванні);
- формування та розвиток умінь, необхідних для сприймання та побудови тексту: визначити тему та мікротеми, структуру висловлювання, розуміти головну думку та причинно-наслідкові зв'язки твору в процесі слухання і читання; планувати своє висловлювання з урахуванням комунікативного завдання, враховуючи стилістичні особливості мовних засобів, будувати усний та письмовий текст; додержуватися правил мовленнєвої поведінки, мовленнєвого етикету; контролювати свою мовну поведінку, запобігати змішуванню мов;
- формування та розвиток уміння здійснювати мовний аналіз (у межах, визначених програмою);
- формування та розвиток навичок правопису (орфографічних та пунктуаційних), культури оформлення письмової роботи;
- формування гуманістичного світогляду, духовного світу учнів, морально-ціннісних якостей, загальної культури, особистісних рис громадянина України, який усвідомлює свою належність до громадянської, національної та світової спільноти.

II. Характеристика структури навчальної програми

Програма з мови іврит покликана допомогти вчителям в організації процесу навчання мови іврит у 5-9 класах загальноосвітніх навчальних закладів з навчанням українською мовою. Мета та відбір змісту навчання мови іврит здійснювалися з позиції особистісно зорієнтованого, компетентнісного, функціонального та діяльнісного підходів до навчання мови, що надасть можливість реального застосування мови іврит як в умовах безпосереднього спілкування, у тому числі і з носіями мови, так і в ситуаціях опосередкованого спілкування (розуміння автентичних аудіо- та друкованих текстів).

Програма складається з двох розділів (пояснювальної записки та основного розділу) та двох додатків.

Перший розділ – „Пояснювальна записка” – складається з таких підрозділів: а) вступ: мета та завдання навчального предмета; б) характеристика структури навчальної програми; в) особливості організації навчально-виховного процесу та рекомендації щодо роботи з програмою.

Другий розділ – „Зміст навчального матеріалу та Державні вимоги до рівня загальноосвітньої підготовки учнів”. Другий розділ представлено у таблиці, що дозволяє простежити динаміку розвитку мети навчання (діяльність вчителя) та задач оволодіння мовою іврит (діяльність учня) у їх взаємозв'язку з основними компонентами змісту навчання.

Додаток 1 – «Словник лінгвістичних термінів», укладений трьома мовами (мовою іврит, українською та російською) для забезпечення узгодженості лінгвістичної термінології цих мов та уникнення плутанини у її використанні.

Додаток 2 – «Список навчально-методичних комплексів з мови іврит» представляє коло сучасних підручників та посібників, можливих для використання у процесі навчання мови іврит у 5-9 класах.

Основний матеріал програми представлено українською мовою. Виключення складають мовленнєві зразки, мовленнєві кліше та граматичні явища, рекомендовані для засвоєння (подано мовою іврит).

III. Особливості організації навчально-виховного процесу

Зміст навчання з мови іврит ґрунтується на загальнодидактичних та лінгводидактичних принципах. Основними загально дидактичними принципами, на яких базується курс «Мова іврит» є принципи науковості викладу навчального матеріалу, систематичності, доступності, відповідності віковим особливостям учнів, виховної спрямованості навчального процесу, наступності між початковою, основною та старшою ланками, врахування мовної та мовленнєвої підготовки учнів початкової школи. До лінгводидактичних засад відносяться принцип урахування знань та вмінь з української мови, принцип комунікативної спрямованості навчального процесу та принцип оптимального співвідношення між мовним, мовленнєвим та соціокультурним матеріалом.

Технологія навчання мови іврит розроблена на основі поєднання сучасних досягнень методики першої (викладової) мови та іноземних мов з огляду на такі характеристики мовних курсів як:

- особистісна орієнтованість навчання – спрямованість навчально-виховного процесу на взаємодію та плідний розвиток особистості педагога та його учнів на основі рівності у спілкуванні та партнерстві у навчанні; врахування певних особливостей національного характеру, сприйняття світу, стереотипів поведінки, соціальних стосунків тощо;
- комунікативна спрямованість, орієнтованість на формування й розвиток комунікативної компетентності – здатності особистості застосовувати у конкретному виді спілкування знання мови, способи взаємодії з людьми, що оточують її та перебувають на відстані, навички роботи у групі, володіння різними соціальними ролями;
- діяльнісний характер навчання – спрямованість навчально-виховного процесу на розвиток умінь і навичок особистості, застосування на практиці здобутих знань з різних предметів, успішну адаптацію людини у соціумі, професійну самореалізацію, формування здібностей до колективної діяльності та самоосвіти; застосування не лише репродуктивних, а й проблемно-пошукових, творчих видів діяльності різних форм організації навчальної роботи – колективних, групових, індивідуальних; широке застосування у навчанні аудіовізуальних матеріалів, комп'ютерних технологій;
- зіставлення (відкрите чи приховане) тих мов, що вивчаються у школі, а також літературної мови та діалектів, носіями яких є учні; формування навичок самоконтролю у мовній поведінці при користуванні двома (кількома) мовами;
- принцип двомовності (іврито-української або українсько-івритської) у засвоєнні основної термінологічної лексики із загальноосвітніх предметів, що дасть учням можливість у разі потреби продовжувати освіту іншою мовою;
- інтегрований характер навчання, поєднання в курсі «Мова іврит» мови, літератури (читання), народознавства (єврейської традиції); застосування міжпредметних та міжгалузевих зв'язків.

Характеристика другого ступеня навчання (5-9 класи).

Навчання мови іврит у 5-9 класах загальноосвітніх навчальних закладів з навчанням українською мовою є логічним продовженням початкового курсу навчання (1-4 класи), забезпечує наступність, розвиток та удосконалення сформованої на цей час комунікативної компетентності мовою іврит - мовленнєвої у всіх видах мовленнєвої діяльності (аудіюванні, говорінні, читанні, письмі), мовної, соціокультурної та діяльнісної.

Комунікативна компетенція розвивається у відповідності до відібраних для даного етапу навчання темами, проблемами, ситуаціями спілкування у межах визначених сфер спілкування: особистісної, публічної та освітньої.

Також на цьому етапі розширюється спектр соціокультурних знань та умінь учнів 5-9 класів із урахуванням їх інтересів та вікових психологічних особливостей на різних етапах основної базової школи (5-7 та 8-9 класи). Цілеспрямовано формуються вміння представляти єврейську та українську культури, країни проживання засобами мови іврит в умовах міжкультурного спілкування.

Продовжується розвиток умінь школярів компенсувати недостатність знань та умінь з мови іврит, застосовуючи у процесі спілкування такі прийоми як мовна здогадка, перифраз, а також міміку й жести. Також розширюється коло загально навчальних та спеціальних умінь таких як вміння користуватися довідником, двомовним словником, інтернетом, мобільним телефоном, електронною поштою.

У контексті формування особистості та міжособистісних стосунків, здатності до самоаналізу, самооцінки, самоідентифікації, емоційно-ціннісного відношення до світу, яка відбувається на даному віковому етапі, важливо зосередитися на ролі мові іврит як культурного явища у широкому соціумі, так і засобу міжособистісного та міжкультурного спілкування як фактору збереження національної єдності, розуміння сучасної ролі та потреби користуватися нею і як одним із способів самореалізації та соціальної адаптації.

Продовжується накопичення лінгвістичних знань, що дозволяють не лише користуватися мовою іврит, а й усвідомлювати особливості мислення на основі зіставлення мови іврит і української.

Учні набувають досвід творчої та пошукової діяльності у процесі опанування таких способів пізнавальної діяльності як проектна, групова, парна, співробітництво, самостійна тощо.

Водночас, даний етап навчання визначається певною неоднорідністю, адже у ці роки психічний та фізичний розвиток школярів є вкрай динамічним, відбувається не просто розширення інтересів, а й їх диференціація в залежності від соціального середовища, індивідуальних потреб та уподобань. При чому, вже у 8-9 класах учні демонструють зацікавленість до самостійної пошукової та творчої діяльності, виявляють здатність до аналізу та узагальненню здобутих знань, проявляють вибірковий інтерес до певних сфер знань. Тому деякі складові програми представлено відповідно до умовних двох етапів навчання – 5-7 класи та 8-9 класи.

В першу чергу це стосується предметного змісту усного та письмового мовлення у визначених сферах спілкування.

Так, у **5-7 класах** учні вчаться спілкуватися в особистісній, публічній та освітній сферах спілкування у рамках наступної тематики:

Особистісна складається з таких тематичних блоків: Я, моя родина, мої друзі. Члени моєї родини (зовнішність, характер, професії, хобі). Взаємовідносини у сім'ї, сімейні свята, зустрічі. Мій дім, допомога по дому. Покупки. Їжа. Мій одяг. Молодіжна мода. Здоровий спосіб життя: відвідини лікаря, спорт, правильне харчування, відмова від шкідливих звичок, охорона здоров'я. Характер та хобі друзів. Взаємовідносини із друзями. Улюблені заняття та розваги (спортивні заняття, читання, телебачення, участь у вікторинах, конкурсах та олімпіадах, комп'ютер, інтернет). Природа (флора та фауна), охорона довкілля. Подорожі, екскурсії.

Публічна: Світ навколо мене. У місті та за містом / селом. Орієнтація у місті / селі (на вулиці, площі, у парку, на пошті, у банку, у магазині; у лікарні, у бібліотеці, у кафе). Транспорт (у громадському транспорті). Загальнокультурні та національні пам'ятки та заходи у рідному місті / селі (пам'ятки культури, у синагозі, на стадіоні, у театрі, кіно, на концерті, у музеї; наука, культура, технології, армія). Засоби масової комунікації (телефон, комп'ютер). Майбутнє нашої планети: техногенні катастрофи, науково-технічний прогрес, ми – земляне. Євреї в Україні, Ізраїлі та світі. Географічні та природні умови, погода, населення, столиці, грошові одиниці, державні та національні символи, офіційні мови, єврейські мови (іврит, ідиш, ладно та ін.). Найважливіша єврейська культурна спадщина. Деякі єврейські свята та традиції. Відомі діячі та їх внесок у єврейську та світову культуру. Мої зарубіжні ровесники (їх уподобання, улюблені письменники та книги тощо).

Освітня: Шкільне життя: взаємовідносини між учителями та учнями, між учнями, правила поведінки у школі, похвала та покарання, шкільна форма. Навчальні предмети та відношення до них. Шкільне життя ізраїльських ровесників: типи шкіл, навчальні предмети. Робота в бібліотеці. Гуртки та студії за інтересами. Дискусійні клуби. Домашня робота. Шкільні свята. Канікули. Міжнародні шкільні обміни. Вибір професії. Роль мови іврит у сучасному світі.

У 8-9 класах учні вчаться спілкуватися в особистісній, публічній та освітній сферах спілкування у рамках наступної тематики:

Особистісна: Я та мої друзі. Взаємовідносини у сім'ї, з друзями, ровесниками. Любов та дружба. Національні та сімейні свята. Міжособистісні взаємовідносини (у тому числі на прикладах із художньої та класичної єврейської літератури мовою іврит). Конфлікти та шляхи їх вирішення. Особисте листування (класичні листи, повідомлення, листування у соціальних мережах, блоги). Мої уподобання. Подорожі як спосіб пізнання світу. Хобі. Спорт. Відвідування дискотек, кафе. Мистецтво (музика, театр, кіно, живопис, мода, виставки) у житті молоді. Засоби масової інформації (телебачення, радіо, преса, інтернет). Книга у житті сучасного покоління, домашня та шкільна бібліотека.

Публічна: Люди, Земля, Всесвіт. Космос та людина. Технічний прогрес. Майбутнє нашої планети. Природа та проблеми екології. Захист оточуючого середовища. Стихійні лиха. Здоровий образ життя. Природа, погода, клімат в Ізраїлі та Діаспорі. Державні символи України та Ізраїлю. Міста та села, рідний край. Визначні культурні пам'ятки. Єврейські свята та традиції. Взаємовплив єврейської та української мов і культур, їх внесок у світову науку та культуру. Національні та загальнолюдські цінності. Толерантна та інтолерантна поведінка. Видатні особистості, їх вплив на світову цивілізацію.

Освітня: Шкільна освіта та вибір професії. Пізнавальні інтереси: улюблені предмети, заняття. Можливості продовження освіти. Проблеми вибору професії. Незалежність у прийнятті рішень. Роль мови іврит у виборі професії. Популярні професії. Успішні люди. Кишенькові гроші.

За цими сферами визначається й відповідна тематика текстів для слухання і читання, зміст діалогів і монологічних висловлень учнів.

В основній школі (5-9 класи) відбувається послідовний та системний розвиток в учнів всіх складників багатомовної комунікативної компетентності, тобто розвиток в учнів багатомовної мовленнєвої, мовної та соціокультурної компетентності, формування умінь міжкультурного спілкування мовою іврит, що в цілому має забезпечувати комунікативну компетентність на рівні A2+ (5-7 класи) та B1 (8-9 класи). На цьому етапі здійснюється перехід від роботи з навчальними текстами мовою іврит, побудованими за моделями автентичних усних та письмових текстів, у 5-7 класах до аудіювання автентичного мовлення, читання автентичних газетно-журнальних матеріалів, оригінальної художньої літератури в 8-9 класах та розвитку на основі сформованих умінь вести бесіду мовою іврит, виражати свої думки у письмовій формі, використовувати додаткову навчальну літературу для самоосвіти.

Так, у 5-7 класах загальний лінгвістичний діапазон учнів має складатися з базового мовного репертуару, що може дозволити учням справлятися з повсякденними ситуаціями, з передбаченими змістом, хоча школярам ще доведеться змінювати висловлювання та підшукувати слова. На цьому рівні засвоєння мови іврит учні мають продукувати короткі повсякденні вирази для задоволення простих потреб конкретного типу: особисті деталі, повсякденні звичайні справи, бажання і потреби, запит інформації. Також вони вживатимуть базові висловлювання та спілкуватися засвоєними мовленнєвими кліше, висловлюваннями з декількох слів та виразів про самого себе та інших людей, про те, що вони роблять, про місце, майно тощо. Але на цьому рівні школярі ще матимуть обмежений репертуар коротких засвоєних фраз, що охоплюють передбачувані життєві ситуації, часто можуть траплятися невдачі та непорозуміння у незвичних ситуаціях.

Лексичний діапазон учнів 5-7 класів є достатнім для вирішення простих повсякденних потреб, для вираження основних комунікативних потреб. Їх лексичний запас є достатнім для здійснення звичайних повсякденних трансакцій, до яких входять знайомі ситуації і теми. Тому учні 5-7 класів можуть контролювати такий не широкий лексичний репертуар, що пов'язаний з конкретними повсякденними потребами.

Вже на рівні A2+ (5-7 класи) учні можуть правильно вживати деякі прості граматичні структури, але все ж таки припускають грубих помилок, таких як плутає часи дієслів та забуває робити узгодження; проте цілком ясно, що вони намагаються сказати. Щодо вимови, то на цьому етапі вона в цілому чітка, щоб можна було зрозуміти партнера по спілкуванню, незважаючи на присутність певного акценту, і партнерам часто доводиться перепитувати або просити повторити.

Мовний, мовленнєвий та соціокультурний рівень досягнень учнів 8-9 класів сприятиме формуванню в учнів уявлень про культуру усного та писемного спілкування мовою іврит, ознайомленню їх з особливостями формальної та неформальної поведінки та івриті, розвиткові соціокультурної спостережливості в процесі виділення спільних та відмінних рис в усній та писемній етиці української мови та мови іврит. На цьому етапі також починають знайомити учнів із складностями використання мови іврит при описуванні української культури та при допомозі іноземним гостям під час їх перебування в Україні, при ознайомленні їх з сучасним життям та культурною спадщиною українців та інших спільнот, що проживають на теренах України.

Цей рівень навчання мови іврит (B1) дозволить учням 8-9 класів мати достатній лінгвістичний діапазон для опису непередбачених ситуацій, пояснення головних положень ідеї або проблеми з необхідним уточненням. Учні виражатимуть думки на абстрактні або культурні теми, такі як музика, кінофільми, історико-культурні проблеми. Вони володітимуть на достатньому рівні мовленням, для того, щоб висловитись адекватними лексичними засобами (з певною невпевненістю) на такі теми, як сім'я, хобі та інтереси, робота, подорожі, останні новини. І хоча учні 8-9 класів матимуть достатній лексичний запас, інколи лексичні обмеження цього рівня спричинятимуть повтори і навіть труднощі при формулюванні. На цьому рівні учні можуть виявляти належний контроль елементарної лексики, але у незнайомій ситуації або зіткненні з незнайомою темою в них можуть траплятися грубі помилки.

У 8-9 класах школярі вже свідомо й правильно використовують репертуар структур та речень частого вжитку, який пов'язаний з найбільш передбачуваними ситуаціями; у знайомих контекстах спілкуються свідомо й правильно, здійснюючи загальний контроль, але деколи спостерігається інтерференція з першою мовою (українською). На цьому етапі вимова вже чітка, хоча інколи може відчуватися певний акцент та орфоепічні помилки.

Маємо зазначити, що опанувавши шкільний курс мови іврит, учні матимуть базові знання з мови, вони оволодіють вище згаданими компетентостями, але засвоєння мови іврит на рівнях A2+ та B1 не передбачає вивчення всіх форм та структур. Наприклад, об'єм знань з теми „Дієслово” не обмежується згаданими рівнями, тому певні підтеми на даних рівнях не розглядаються.

Зміст курсу „Мова іврит ” складається з таких змістовних ліній як мовленнєва, мовна, соціокультурна та діяльнісна (стратегічна). Всі змістові лінії взаємопов’язані та реалізуються на кожному уроці завдяки залученню всіх видів мовленнєвої діяльності (аудіювання, говоріння, читання та письма). Лише завдяки такій внутрішній інтеграції можна досягти поставленої мети навчання мови іврит в школі.

Мовленнєва лінія забезпечує формування мовленнєвої компетентності шляхом формування та удосконалення умінь і навичок в усіх видах мовленнєвої діяльності (аудіюванні, говорінні, читанні, письмі), а також готовності розв’язувати проблеми особистого і суспільного характеру. Ця лінія визначає зміст роботи, спрямованої на формування й розвиток навичок мовленнєвої діяльності (рецептивні та продуктивні її види), рівні сформованості відповідних навичок з урахуванням особливостей паралельного функціонування двох (кількох) мов, потреби підтримувати контакти з носіями інших мов та культур. Формування та розвиток навичок мовленнєвої діяльності (аудіювання, говоріння, читання, письма) здійснюється у контексті певної ситуації в рамках однієї із сфер діяльності та організації суспільного життя.

Мовна лінія передбачає формування мовної компетентності шляхом засвоєння системних знань про мову як засіб вираження думок і почуттів людини та формування мовних умінь і навичок. Цей компонент змісту окреслює певне коло відомостей про мову, її роль у житті людини та суспільства, про мовні одиниці різних рівнів (переважно з огляду на функціонування в усному та писемному мовленні), а також про спільне та відмінне у виучуваних мовах, їх взаємовплив; визначає навчальні вміння щодо лінгвістичного матеріалу.

Детальний зміст мовленнєвої та мовної ліній навчання та вимоги до рівня загальноосвітньої підготовки учнів подано у таблиці та розписано по класах.

Оскільки соціокультурна та діяльнісна лінії навчання є наскрізними, то нижче визначено загальні підходи до їх реалізації, зміст та вимоги до результатів навчання.

Соціокультурна лінія сприяє формуванню соціокультурної компетентності шляхом засвоєння культурних і духовних цінностей єврейського та інших народів, норм, що регулюють соціально-комунікативні відносини між статями, поколіннями, націями, сприяють естетичному і морально-етичному розвитку учнів. Даний компонент включає лінгвонародознавчі, лінгвокультурознавчі та країнознавчі знання та окреслює коло відомостей про культуру та традиції єврейського народу, його минуле та сучасне; про країну походження євреїв; про контакти з іншими народами, та зокрема в Україні; визначає вміння застосовувати ці знання у спілкуванні в полікультурному середовищі.

Лінгвонародознавчі знання включають: усну народну творчість та літературу єврейського народу (усталені вирази, прислів’я, приказки, загадки, лічилки, пісні, казки, легенди тощо); народні єврейські звичаї та свята; єврейські джерела матеріальної та духовної культури; особливості культури євреїв України, Ізраїлю та Діаспори; особливості національного характеру; особливості мовленнєвого етикету; взаємовплив культур народів України.

Лінгвокультурознавчі знання включають: безеквівалентну івритську лексику та способи її передачі першою мовою, невербальні засоби спілкування, фонові знання, мовна афористика і фразеологія, інтернаціоналізми, запозичення у мові іврит, культурологічна спрямованість автентичних текстів.

Країнознавчі знання включають: географічні та природні умови Ізраїлю; загальні відомості про державний устрій Ізраїлю; відомості про культуру єврейського народу та її роль у світовій культурі; організація побуту та дозвілля в Ізраїлі; загальні відомості про навчальні заклади Ізраїлю; свята та знаменні дати єврейського народу в Ізраїлі та Діаспорі; особливості мовленнєвої поведінки та етикету.

Також для здійснення соціального використання мови залучаються матеріали, що містять лінгвістичні маркери соціальних стосунків (вживання та вибір привітань, звертань, вигуків, правила вступу до розмови), правила ввічливості, вирази народної єврейської мудрості, реєстрові відмінності, діалекти та акценти. Матеріали лінгвонародознавчого, лінгвокультурознавчого та країнознавчого характеру розглядаються, перш за все, у мовному та мовленнєвому аспектах та є наскрізними у курсі «Мова іврит».

На основі цього змісту **учні 5-9 класів** мають:

- знати особливості єврейської культури;
- уміти використовувати ці знання, та знання, набуті в процесі вивчення інших предметів, у власному мовленні;
- уміти пояснювати значення слів, найуживаніших усталених виразів;
- помічати і пояснювати слова і вирази;
- читати напам'ять найвизначніші народно - епічні твори, які відбивають особливості матеріальної і духовної культури єврейського народу, його світобачення;
- використовувати їх у своєму мовленні;
- дотримуватися правил мовленнєвої поведінки відповідно до загальнолюдських норм та національної специфіки єврейської культури.

Конкретизуючи вимоги до рівня сформованості соціокультурної компетентності та загальноосвітньої підготовки учнів відповідно до етапів навчання, можна визначити наступне:

учні 5-7 класів мають оволодіти наступними вміннями та навичками:

- матимуть уяву про роль мови іврит як одне із найважливіших понять та чинника збереження нації та її місця у сучасному світі;
- ознайомляться з соціокультурним портретом івритомовних спільнот;
- ознайомляться з культурною спадщиною євреїв України, Ізраїлю та Діаспори;
- ознайомляться із деякими зразками національного фольклору;
- зможуть представити Україну та Ізраїль мовою іврит;
- повідомляти відомості про національні особливості, традиції, географічні та природні умови, про відомих вчених, письменників, спортсменів тощо;
- навчатися використовувати набуті знання у власному мовленні.

У 8-9 класах учні мають:

- мати уяву про значущість володіння мовою іврит у сучасному світі як засобу самоідентифікації, міжособистісного та міжкультурного спілкування, як засобу залучення до знань у різних областях, у тому числі в області вибору професії;
- знати найбільш уживану фонову лексику та культурні реалії, такі як назви відомих культурних пам'яток, популярної преси, телеканалів, молодіжних видань та ін..;
- мати уяву про соціокультурний портрет івритомовних спільнот та їх особливості;
- повідомляти про територію, населення, географічні та природні умови, адміністративний поділ, державний гімн, прапор, герб, столицю, найважливіші міста тощо;
- вміти повідомити про культурну спадщину євреїв України, Ізраїлю та Діаспори (всесвітньовідомі національні центри та пам'ятки, відомі представники літератури, кіно, театру, музики; видатні вчені, мудреці, гуманісти, політики, політики, спортсмени; твори класичної та сучасної літератури різних жанрів);
- вміти представляти Україну та Ізраїль мовою іврит, повідомляючи про їх внесок у національну та світову культури, про національні традиції та сучасне життя, відмічати спільність, подібність та відмінність в традиціях національно-культурних спільнот;
- вміти допомогти івритомовним зарубіжним гостям, що приїхали до України (зустріти, ознайомити з культурно-історичними місцями міста / села; запросити у гості, в школу, сім'ю; обговорити з ними актуальні проблеми, н-д., вибору професії, освіти, екології, здоров'я, тощо).

Діяльнісна (стратегічна) лінія змісту навчання сприяє формуванню діяльнісної компетентності шляхом формування навчальних умінь і навичок, опанування стратегіями, що визначають мовленнєву діяльність, соціально-комунікативну поведінку учнів, спрямовані на виконання навчальних завдань і розв'язання життєвих проблем.

Так, *змістом навчання* цієї лінії в основній школі (5-9 класи) є основні загально навчальні, творчі вміння як предмет практичного засвоєння, а також основні комунікативні стратегії та стратегії співпраці. *Результатом навчання* має бути сформованість в учнів умінь застосовувати основні загально навчальні, творчі вміння, використовувати їх у різних життєвих і навчальних ситуаціях спілкування, а також умінь користуватися основними комунікативними стратегіями.

Так, **в учнів 5-7 класів** мають бути сформовані наступні умінь та навички:

- застосовувати такі прийоми розумової діяльності як групування, порівняння, аналіз, синтез;
- передавати кількісні, просторові та часові уявлення засвоєними засобами мови іврит;
- розігрувати уявні ситуації / ролі, користуючись прийомами образного мислення;
- працювати у різних режимах – індивідуально, у парі, у групі;
- здійснювати самоконтроль за допомогою спеціально розроблених перевірних завдань;
- працювати самостійно, у тому числі із аудіо-відео- та аутентичними матеріалами та іншими компонентами НМК;
- орієнтуватися у підручнику за допомогою розширеного змісту (атласу змісту підручника) та спеціальних умовних позначень;
- користуватися довідковим матеріалом НМК (правилами, словниками та ін.).

У 8-9 класах поряд із уміньми, сформованими на попередніх етапах, школярі оволодівають такими уміньми та навичками:

- застосовувати такі прийоми розумової діяльності як узагальнення та систематизація;
- виділяти та фіксувати основний зміст прочитаних або прослуханих повідомлень;
- критично оцінювати сприйняту інформацію;
- використовувати вербальні (перифраз, синоніми, антоніми) та невербальні (жести та міміку) засоби у процесі побудови власних висловлювань;
- використовувати мовне та контекстуальну здогадку, умінь прогнозування у процесі сприйняття мовлення на слух та при читанні;
- здійснювати самоконтроль за допомогою спеціально розроблених перевірних завдань;
- брати участь у проектній діяльності (у тому числі між предметного характеру), плануючи та здійснюючи її індивідуально, у парі та групі;
- самостійно підтримувати рівень володіння мовою іврит, а за бажанням й поглиблювати його, користуючись технічними засобами (аудіо, відео, комп'ютерними програмами), а також друкованими та електронними ресурсами, довідниками та словниками.

Дана програма розроблена для забезпечення систематичного курсу мови іврит в школах України. У тих випадках, коли до школи поступають учні у процесі навчання та не володіють мовою іврит, рекомендуємо розробляти окремі індивідуальні програми та диференційні завдання.

Типовим навчальним планом на вивчення мови іврит передбачено 70 годин на рік - 2 години на тиждень. Резервний час, запланований у даній програмі (4-5 годин) можна використовувати для проведення уроків узагальнення та систематизації знань, для повторення та закріплення матеріалу, для контролю та самоконтролю, на розсуд вчителя та учнів.

**Зміст навчального матеріалу
та вимоги до навчальних досягнень учнів.**

5 клас

**(70 годин,
2 години на тиждень,
резервний час – 4-5 годин)**

Зміст навчального матеріалу	Державні вимоги до рівня загальноосвітньої підготовки учнів
Мовленнєва лінія (30 годин протягом року)	
Загальні відомості про мовлення (2 год.) Загальні уявлення про мовлення як засіб спілкування, пізнання і впливу; сфери спілкування, усне та писемне мовлення (1 год.)	Учні: <ul style="list-style-type: none"> • розрізняють усне та писемне мовлення; орієнтуються у сферах спілкування.
Мовленнєвий етикет (1 год.)	<ul style="list-style-type: none"> • пояснюють правила мовленнєвого етикету та використовують їх у своєму мовленні.
Аудіювання (7 год.) Сприймання і розуміння на слух незнайомих текстів, що належать до різних типів, стилів і жанрів мовлення та пред'явлених в обсязі 200-250 слів (художній стиль) з тривалістю звучання 2-2,5 хв. та 100-150 слів (інших стилів) з тривалістю звучання 1-1,5 хв. Сприймання на слух та розуміння живого мовлення співрозмовника, а також текстів у відео- та аудіо записі різної глибини та аутентичних прагматичних текстах: з розумінням основного змісту та вилученням необхідної інформації.	<ul style="list-style-type: none"> • уважно слухають текст, що стосується особистісної, публічної та освітньої сфер спілкування, а також нескладні тексти пізнавального та соціокультурного характеру; • розуміють, запам'ятовують з двох прослуховувань його фактичний зміст; • визначають причинно-наслідкові зв'язки, головну думку твору; • оцінюють почуте; • помічають окремі мовні особливості (переносне значення, образні вирази тощо), користуючись лінгвістичною та контекстуальною здогадкою; • розуміють повний зміст висловлювання вчителя, прості пояснення та інструкції у вказаних сферах спілкування; • сприймають на слух та розуміють живе мовлення співрозмовника, а також тексти у відео- та аудіо записі різної глибини; • розуміють основний зміст почутої

	<p>інформації;</p> <ul style="list-style-type: none"> • вилучають необхідну інформацію; • сприймають на слух та виділяють необхідну / цікаву інформацію в аутентичних прагматичних текстах (об'явах, прогнозах тощо).
<p>Говоріння (7 год.)</p> <p>Усне діалогічне мовлення у рамках визначеної тематики, а також у зв'язку із прочитаним або прослуханим.</p> <p>Види діалогів:</p> <ul style="list-style-type: none"> - діалог етикетного характеру (до 3-х реплік з боку кожного учня); - діалог – розпитування (до 4-х реплік з боку кожного учня); - діалог спонукального характеру (до 2-х реплік з боку кожного учня); - діалог – обмін думками (до 3-х реплік з боку кожного учня) 	<ul style="list-style-type: none"> • виявляють певний рівень обізнаності з теми, що обговорюється; • дотримуються теми спілкування; • складають, розігрують діалог відповідно до запропонованої мовленнєвої ситуації й мети спілкування та у межах визначеної тематики і сфер спілкування; • знають й використовують репліки для стимулювання, підтримання діалогу, формули мовленнєвого етикету; • вміють аргументувати висловлені тези з метою бути зрозумілим, переконливим співрозмовником; • розуміють можливість різних поглядів на ту саму проблему; • дотримуються правил спілкування (не перебивають співрозмовника, заохочують його висловлювати власну думку, зацікавлено і доброзичливо вислуховують його, вміють висловити незгоду з позицією іншого так, щоб не образити його, тощо); • дотримуються норм літературної мови; <p><u>у діалозі етикетного характеру:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • вітають та відповідають на привітання, використовуючи відповідні звертання мовою іврит; • починають, ведуть та закінчують розмову по телефону; • висловлюють ввічливе прохання та реагують на прохання партнера; • підтримують діалог за столом (до, під час та після пригостання); • висловлюють компліменти та реагують на компліменти; • ввічливо погоджуються або не погоджуються, використовуючи коротку відповідь; • попереджають про небезпеку; • перепрошують; <p><u>у діалозі – розпитуванні:</u></p>

<p>Усне монологічне мовлення різних типів, жанрів та стилів.</p> <p>Опис, висловлювання за задану тему з опорою на ключові слова, запитання, план, у зв'язку із ситуацією спілкування, на основі прочитаного / прослуханого, надання характеристики.</p> <p>Обсяг монологічного висловлювання 8-10 фраз.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • повідомляють інформацію, відповідаючи на запитання різних видів та самостійно запрошують інформацію, висловлюючи свою думку та стаючи на позицію відповідача; • беруть та надають інтерв'ю; <p><u>у діалозі спонукального характеру:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • звертаються із проханням, погоджуються / не погоджуються виконати прохання; • реагують на пропозицію партнера зробити щось разом із згодою / незгодою, бажанням / небажанням; • просять про допомогу та пропонують свою допомогу; • надають поради та приймають / не приймають поради партнера; <p><u>у діалозі – обміні думками:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • вислуховують повідомлення / думку партнера, погоджуються / не погоджуються з нею, висловлюють власну точку зору та обґрунтовують її; • висловлюють сумнів, схвалення / несхвалення. <ul style="list-style-type: none"> • виявляють певний рівень обізнаності з теми висловлювання; • будують висловлювання певного обсягу, добираючи та впорядковуючи необхідний для реалізації задуму матеріал; • відтворюють інформацію докладно, стисло, вибірково; • викладають матеріал логічно, послідовно, враховуючи співвідношення основної та другорядної інформації; • дотримуються теми висловлювання; • підпорядковують виклад головній думці; • враховують ситуацію спілкування та адресата мовлення в межах визначених сфер спілкування; • виявляють своє ставлення до предмету висловлювання; • розуміють можливість різних тлумачень тієї самої проблеми; • вміють оцінити аргументи та їх доказ; • формулюють власне бачення проблеми; • використовують мовні засоби
--	--

<p>Усне переказування (докладне, стисле, вибіркоче) у межах 1-2 хвилини.</p>	<p>відповідно до комунікативного завдання, дотримуючись норм літературної мови, вдало користуючись лексичним, граматичним багатством мови;</p> <ul style="list-style-type: none"> • описують ілюстрацію; • висловлюються на задану тему з опорою на ключові слова, запитання, план; • висловлюються у зв'язку із ситуацією спілкування, використовуючи уточнення, аргументацію та виражаючи своє ставлення до предмету мовлення; • складають коротке повідомлення на задану тему на основі прочитаного / прослуханого, висловлюючи свою думку та відношення; • передають зміст прочитаного / прослуханого тексту з опорою на ключові слова / план та без опори; • надають характеристику героям прочитаного / прослуханого тексту. <ul style="list-style-type: none"> • переказують (докладно, стисло, вибірково) вивчені, прослухані або прочитані твори, діалогічні та монологічні висловлювання з урахуванням ситуації спілкування; • самостійно створюють висловлювання на відповідну тему.
<p>Читання (7 год.)</p> <p>Формування, розвиток техніки читання вголос та мовчки, розуміння самостійно прочитаних текстів, що належать до різних родів літератури, стилів, типів і жанрів мовлення.</p> <p>Читання аутентичних текстів, зміст яких відповідає комунікативно-пізнавальним потребам та інтересам учнів 5-7 класів.</p> <p>Види читання:</p> <ul style="list-style-type: none"> - ознайомлювальне (з повним розумінням основного змісту); - вивчаюче (з повним розумінням); - пошукове (з вилученням необхідної / потрібної інформації). 	<ul style="list-style-type: none"> • вголос читають із достатньою швидкістю (40-50 слів за хвилину), плавно, з гарною дикцією, відповідно до орфоепічних та інтонаційних норм, пристосовуючи темп, тембр, гучність читання до змісту, стилю тексту, авторського задуму і особливостей слухачів (ступінь підготовки, зацікавленість даною темою тощо). • мовчки читають незнайомий текст із швидкістю 50-60 слів за хвилину і розуміють після одного прочитування фактичний зміст; причинно-наслідкові зв'язки; основну думку; виразально-зображувальні засоби прочитаного твору; • удосконалюють техніку читання вголос та мовчки: співвідносять графічний

	<p>образ слова з його звуковим образом на основі знання правил читання;</p> <ul style="list-style-type: none"> • виразно читають вголос невеликі тексти (об'яви, повідомлення, діалоги), які містять вивчений матеріал; • читають із розумінням основного змісту аутентичні тексти різних типів: листи, сторінки із щоденника, листи – запрошення, вірші, уривки із художньої прози, короткі оповідання, казки, газетні статті, інформаційно-рекламні тексти (об'яви, вивіски, меню, програми радіо- та телепередач, файли на дисплеї комп'ютера, факси, сторінки із путівника, із календаря, рецепти, інструкції тощо); • запам'ятовують прочитане; • висловлюють власну думку про прочитане; • самостійно працюють з текстом; • розуміють зміст нескладних автентичних текстів різних жанрів і стилів, що співвідносяться з особистісною, публічною та освітньою сферами спілкування; • користуються різними видами читання: <p><u>у ході ознайомлювального читання:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • визначають тему / основну думку; • виділяють головні факти, опускаючи другорядні; • встановлюють логічну послідовність основних фактів тексту; • здогадуються про значення окремих слів (на основі подібності з іншими мовами, за моделями, за словотворчими елементами, за контекстом); • користуються виносками, словником та довідником; <p><u>у ході вивчаючого читання:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • читають нескладні аутентичні та адаптовані тексти різних типів, повно та точно розуміючи текст на основі його інформаційної обробки (сислового та структурного аналізу окремих фрагментів тексту, вибіркового перекладу та ін.); • встановлюють причинно-наслідковий взаємозв'язок фактів та подій тексту; • оцінюють отриману з тексту інформацію, висловлюють власну думку;
--	--

	<p><u>у ході пошукового читання:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • відбирають необхідну / цікаву інформацію, переглянувши один текст або декілька коротких текстів.
<p>Письмо (7 год.)</p> <p>Побудова письмових текстів (монолог, діалог) різних типів, стилів і жанрів</p>	<ul style="list-style-type: none"> • письмово переказують (докладно, стисло, вибірково) навчальні перекази. • самостійно створюють письмові тексти про себе, свою родину, висловлюють в них власну думку про певну подію, ситуацію, прочитаний твір (не менш ніж 8 речень), дотримуючись вимог до мовлення; • вдосконалюють написане; • складають план вперш пред'явленого тексту; • відповідають письмово на запитання за вивченим текстом; • заповнюють таблиці за зразком; • складають запитання до тексту та відповідають на них; • заповнюють формуляр, анкету, повідомляючи про себе основні відомості (ім'я, прізвище, вік, стать, громадянство, адреса); • пишуть вітання зі святами, висловлюючи побажання; • пишуть особисті листи другу / відповідають на лист друга, описуючи події та свої враження, зберігаючи норми письмово етикету з мови іврит; • роблять короткі виписки із тексту з метою їх використання у власних висловлюваннях.
<p>Мовна лінія (36 годин протягом року)</p>	
<p>Повторення вивченого в початковій школі.</p> <p>Звукова система мови. (3 год.)</p> <p>Звуковий склад сучасної мови іврит. Звукове значення букв. Нікуд.(1 год.)</p> <p>Складоподіл. Наголос. Дагеш та його функції. Діакретичний знак шва та його особливості.(1 год.)</p>	<p>Учні:</p> <ul style="list-style-type: none"> • називають звуки мови іврит, розрізняють їх та їх значення; • ділять слово на склади; • знаходять місце наголосу у слові; • визначають функції дагешу та діакретичного знаку шва.

<p>Графіка. Алфавіт. Літери. Кінцеві літери. Квадратичний шрифт та скоропис (курсив). Правила читання й написання.(1 год.)</p>	<ul style="list-style-type: none"> • називають літери в алфавітному порядку; • вільно користуються алфавітом; • знаходять та розрізняють кінцеві літери; • розрізняють друковані та рукописні шрифти; • дотримуються орфоепічних та орфографічних норм у власному мовленні.
<p>Лексикологія.(4 год.)</p> <p>Лексичне значення слова. Групи слів за значенням.(1год.)</p> <p>Синоніми та антоніми (лексичні та контекстуальні). (2год.)</p> <p>Словники (двомовні та тримовні).(1 год.)</p>	<ul style="list-style-type: none"> • визначають лексичне значення слова та груп слів. • добирають синоніми, антоніми до вказаного слова. • користуються словниками (двомовними та тримовними).
<p>Словотвір. (2 год.)</p> <p>Будова слова. Поняття про корінь⁹.(2 год.)</p>	<ul style="list-style-type: none"> • пояснюють значення слова за допомогою його будови; визначають функції кореня.
<p>Синтаксис та пунктуація. (5 год.)</p> <p>Словосполучення. (1 год.) Види словосполучень (іменник + прикметник; іменник + дієслово) Сполучена конструкція – Сміхут.</p> <p>Просте речення. (1 год.) Порядок слів. Розповідне, питальне, спонукальне.</p> <p>Складне речення.(3 год.) Складносурядне з сполучниками ו, גם, אבל Складнопідрядне речення з єднальним підрядним зв'язком. Вживання сполучників מה ש..., מי ש... Розділові знаки у простому і складному реченні.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • пояснюють семантику та будову словосполучень; • розрізняють словосполучення та сполучену конструкцію сміхут; • пояснюють семантику та будову речень різних типів; • висловлюють той самий зміст за допомогою різних синтаксичних засобів; • будують і визначають складносурядні речення із вказаними сполучниками та складнопідрядні речення вказаного типу; • встановлюють смислові і синтаксичні відношення у реченнях різних типів.

⁹ Детальніше тему „Корінь ” опрацьовують під час вивчення теми „Дієслово”, де ця частина слова має особливе значення.

<p>Морфологія. (20 год.)</p> <p>Лексичне та граматичне значення слова. Частини мови. Граматичні характеристики частин мови. (1 год.)</p> <p>Іменник. (2 год.) Рід іменників (чоловічий, жіночий) Число (однина, множина, двоїна) Означений артикль. Вживання означеного артикля з іменником.</p> <p>Прикметник. (2 год.) Рід прикметників (чоловічий, жіночий). Число (однина, множина) Використання означеного артикля з прикметником. Кількісні прикметники. (Кольори)</p> <p>Займенник. (2 год.) Особові займенники. Вказівні займенники. Використання означеного артикля з вказівними займенниками.</p> <p>Числівник. (3 год.) Кількісні числівники чоловічого та жіночого роду. Узгодження числівників з іменниками. Порядкові числівники від 1 до 10. Гематрія – позначення числа літерами.</p> <p>Дієслово. (4 год.) Поняття про дієслівні групи. Загальні відомості про відмінювання дієслів у теперішньому часі. Поняття неозначеної форми дієслова. Модальні дієслова „повинен”, „хочу”, «можу». Вживання модальних дієслів з інфінітивом. Окремі форми дієслів наказового способу (תן, שב, תן).</p>	<ul style="list-style-type: none"> • розрізняють лексичне та граматичне значення слова; • визначають граматичні характеристики частин мови. • визначають рід та число іменників; • вживають означений артикль з іменником. • визначають рід та число прикметників; • вживають означений артикль з прикметником; • характеризують кількісні прикметники; • називають предмети, істоти, явища різних кольорів. • називають та розрізняють особові та вказівні займенники; • вживають означений артикль з займенником. • порівнюють кількісні числівники чоловічого та жіночого роду; • узгоджують числівники з іменниками; • вживають кількісні числівники у мовленні; • називають порядкові числівники від 1 до 10, розрізняють їх за родами; • визначають числове значення літер івритського алфавіту. • розрізняють дієслова за дієслівними групами; • відмінюють дієслова теперішнього часу; • визначають неозначену форму вивчених дієслів; • вживають модальні слова з інфінітивом і без у мовленні; • підбирають та називають окремі форми дієслів наказового способу у
--	--

<p>Прийменники.(2 год.) Поєднання прийменників з займенниковими суфіксами по типу іменників в однині (אם, של, ל, ב, תא). Сполучення ל, קשה, ל, קר, ל, אין, ל, ש, ל, ...</p> <p>Частки.(2 год.) Артикль. Поєднання артикля з прийменниками ל та ב Заперечні та стверджувальні частки לא, כן, אין.</p> <p>Сполучники.(2 год.) Єднальні (ג, ו), протиставні (אבל), умовні (אם).</p>	<p>певній мовленнєвій ситуації.</p> <ul style="list-style-type: none"> • відмінюють прийменники за особами; • вживають прийменники з дієсловом „бути”, прислівниками та частками. • характеризують функції означеного артикля; • розрізняють за значенням окремі прийменники та їх поєднання з артиклем; • вживають заперечні та стверджувальні частки; • розрізняють групи сполучників та вживають їх у мовленні.
<p>Орфографія.(2 год.)</p> <p>Написання разом та окремо. Передача звуків „ч” „ж” та йотованих за допомогою івритських літер. Літера „гей” ה наприкінці слова.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • правильно пишуть слова відповідно до вивчених орфографічних правил; • правильно позначають на письмі звуки „ч” „ж” та йотовані звуки; • пояснюють вживання літери „гей” ה наприкінці слова.
<p>Повторення та закріплення матеріалу (4 год.)</p>	

6 клас

(70 годин,
2 години на тиждень,
резервний час – 4-5 годин)

Зміст навчального матеріалу	Державні вимоги до рівня загальноосвітньої підготовки учнів
Мовленнєва лінія (30 годин протягом року)	
Загальні відомості про мовлення (2 год.) Види мовленнєвої діяльності (аудіювання, читання, говоріння, письмо) (1 год.)	Учні <ul style="list-style-type: none">розрізняють види мовленнєвої діяльності та наводять приклади з різних видів мовленнєвої діяльності.
Мовленнєвий етикет (1 год.)	<ul style="list-style-type: none">пояснюють правила мовленнєвого етикету та використовують їх у своєму мовленні.
Аудіювання (7 год.) Сприймання і розуміння на слух незнайомих текстів, що належать до різних типів, стилів і жанрів мовлення та пред'явлених в обсязі 250-300 слів (художній стиль) з тривалістю звучання 2,5-3 хв. та 150-200 слів (інших стилів) з тривалістю звучання 1,5-2 хв. Сприймання на слух та розуміння живого мовлення співрозмовника, а також текстів у відео- та аудіо записі різної глибини та аутентичних прагматичних текстах: з розумінням основного змісту та вилученням необхідної інформації.	<ul style="list-style-type: none">уважно слухають текст, що стосується особистісної, публічної та освітньої сфер спілкування, а також нескладні тексти пізнавального та соціокультурного характеру;розуміють, запам'ятовують з двох прослуховувань його фактичний зміст;визначають причинно-наслідкові зв'язки, головну думку твору;оцінюють почуте, помічають окремі мовні особливості (переносне значення, образні вирази тощо), користуючись лінгвістичною та контекстуальною здогадкою;розуміють повний зміст висловлювання вчителя, прості пояснення та інструкції у вказаних сферах спілкування;розуміють основний зміст коротких повідомлень, оголошень;сприймають на слух та розуміють живе мовлення співрозмовника, а також тексти у відео- та аудіо записі різної глибини;розуміють основний зміст почутої

	<p>інформації;</p> <ul style="list-style-type: none"> • вилучають необхідну інформацію; • сприймають на слух та виділяють необхідну / цікаву інформацію в аутентичних прагматичних текстах (об'явах, прогнозах тощо).
<p>Говоріння (7 год.)</p> <p>Усне діалогічне мовлення у рамках визначеної тематики, а також у зв'язку із прочитаним або прослуханим.</p> <p>Види діалогів:</p> <ul style="list-style-type: none"> - діалог етикетного характеру (до 3-х реплік з боку кожного учня); - діалог – розпитування (до 4-х реплік з боку кожного учня); - діалог спонукального характеру (до 2-х реплік з боку кожного учня); - діалог – обмін думками (до 3-х реплік з боку кожного учня) 	<ul style="list-style-type: none"> • виявляють певний рівень обізнаності з теми, що обговорюється; • дотримуються теми спілкування; • складають, розігрують діалог відповідно до запропонованої мовленнєвої ситуації й мети спілкування та у межах визначеної тематики і сфер спілкування; • знають й використовують репліки для стимулювання, підтримання діалогу, формули мовленнєвого етикету; • вміють аргументувати висловлені тези з метою бути зрозумілим, переконливим співрозмовником; • розуміють можливість різних поглядів на ту саму проблему; • дотримуються правил спілкування (не перебивати співрозмовника, заохочувати його висловити власну думку, зацікавлено і доброзичливо вислуховувати його, вміти висловити незгоду з позицією іншого так, щоб не образити його, тощо); • дотримуються норм літературної мови; <p><u>у діалозі етикетного характеру:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • вітають та відповідають на привітання, використовуючи відповідні звертання мовою іврит; • починають, ведуть та закінчують розмову по телефону; • висловлюють ввічливе прохання та реагують на прохання партнера; • підтримують діалог за столом (до, під час та після пригостання); • висловлюють компліменти та реагують на компліменти; • ввічливо погоджуються або не погоджуються, використовуючи

<p>Усне монологічне мовлення різних типів, жанрів та стилів.</p> <p>Опис, висловлювання за задану тему з опорою на ключові слова, запитання, план, у зв'язку із ситуацією спілкування, на основі прочитаного / прослуханого, надання характеристики.</p> <p>Обсяг монологічного висловлювання 8-10 фраз.</p>	<p>коротку відповідь;</p> <ul style="list-style-type: none"> • попереджають про небезпеку; • перепрошують; <p><u>у діалозі – розпитуванні:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • повідомляють інформацію, відповідаючи на запитання різних видів та самостійно запрошують інформацію, висловлюючи свою думку та стаючи на позицію відповідача; • беруть та надають інтерв'ю; <p><u>у діалозі спонукального характеру:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • звертаються із проханням, погоджуються / не погоджуються виконати прохання; • реагують на пропозицію партнера зробити щось разом із згодою / незгодою, бажанням / небажанням; • просять про допомогу та пропонують свою допомогу; • надають поради та приймають / не приймають поради партнера; <p><u>у діалозі – обміні думками:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • вислуховують повідомлення / думку партнера, погоджуються / не погоджуються з нею, висловлюють власну точку зору та обґрунтовують її; • висловлюють сумнів, схвалення / несхвалення. <ul style="list-style-type: none"> • виявляють певний рівень обізнаності з теми висловлювання; • будують висловлювання певного обсягу, добираючи та впорядковуючи необхідний для реалізації задуму матеріал; • відтворюють інформацію докладно, стисло, вибірково; • викладають матеріал логічно, послідовно, враховуючи співвідношення основної та другорядної інформації; • дотримуються теми висловлювання; • підпорядковують виклад головній думці; • враховують ситуацію спілкування та адресата мовлення в межах визначених сфер спілкування; • виявляють своє ставлення до предмету висловлювання; • розуміють можливість різних
--	---

<p>Усне переказування (докладне, стисле, вибіркоче).</p>	<p>тлумачень тієї самої проблеми;</p> <ul style="list-style-type: none"> • вміють оцінити аргументи та їх доказ, сформулювати своє бачення проблеми; • використовують мовні засоби відповідно до комунікативного завдання, дотримуючись норм літературної мови, вдало користуючись лексичним, граматичним багатством мови; • описують ілюстрацію; • висловлюються на задану тему з опорою на ключові слова, запитання, план; • висловлюються у зв'язку із ситуацією спілкування, використовуючи уточнення, аргументацію та виражаючи своє ставлення до предмету мовлення; • роблять коротке повідомлення на задану тему на основі прочитаного / прослуханого, висловлюючи свою думку та відношення; • передають зміст прочитаного / прослуханого тексту з опорою на ключові слова / план та без опори; • надають характеристику героям прочитаного / прослуханого тексту. • переказують (докладно, стисло, вибіркоче) вивчені, прослухані або прочитані твори, діалогічні та монологічні висловлювання з урахуванням ситуації спілкування; • самостійно створюють висловлювання на відповідну тему.
<p>Читання (7 год.)</p> <p>Формування, розвиток техніки читання вголос та мовчки, розуміння самостійно прочитаних текстів, що належать до різних родів літератури, стилів, типів і жанрів мовлення.</p> <p>Читання аутентичних текстів, зміст яких відповідає комунікативно-пізнавальним потребам та інтересам учнів 5-7 класів.</p> <p>Види читання:</p> <ul style="list-style-type: none"> - ознайомлювальне (з повним розумінням основного змісту); - вивчаюче (з повним розумінням); - пошукове (з вилученням необхідної / 	<ul style="list-style-type: none"> • вголос читають із достатньою швидкістю (50-60 слів за хвилину), плавно, з гарною дикцією, відповідно до орфоепічних та інтонаційних норм, пристосовуючи темп, тембр, гучність читання до змісту, стилю тексту, авторського задуму і особливостей слухачів (ступінь підготовки, зацікавленість даною темою тощо); • мовчки читають незнайомий текст із швидкістю 70-80 слів за хвилину і

<p>потрібної інформації).</p>	<p>розуміють після одного прочитування фактичний зміст; причинно-наслідкові зв'язки; основну думку; виразально-зображувальні засоби прочитаного твору;</p> <ul style="list-style-type: none"> • удосконалюють техніку читання вголос та мовчки: співвідносять графічний образ слова з його звуковим образом на основі знання правил читання; • виразно читають уголос невеликі тексти (об'яви, повідомлення, діалоги), які містять вивчений матеріал; • читають із розумінням основного змісту аутентичні тексти різних типів: листи, сторінки із щоденника, листи – запрошення, вірші, уривки із художньої прози, короткі оповідання, казки, газетні статті, інформаційно-рекламні тексти (об'яви, вивіски, меню, програми радіо- та телепередач, файли на дисплеї комп'ютера, факси, сторінки із путівника, із календаря, рецепти, інструкції тощо); • запам'ятовують прочитане; • висловлюють власну думку про прочитане; • самостійно працюють з текстом; • розуміють зміст нескладних автентичних текстів різних жанрів і стилів, що співвідносяться з особистісною, публічною та освітньою сферами спілкування; • користуються словником та іншою додатковою літературою; • користуються різними видами читання: <p><u>у ході ознайомлювального читання:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • визначають тему / основну думку; • виділяють головні факти, опускаючи другорядні; • встановлюють логічну послідовність основних фактів тексту; • здогадуються про значення окремих слів (на основі подібності з іншими мовами, за моделями, за словотворчими елементами, за контекстом); • користуються виносками, словником та
-------------------------------	---

	<p>довідником;</p> <p><u>у ході вивчаючого читання:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • читають нескладні аутентичні та адаптовані тексти різних типів, повно та точно розуміючи текст на основі його інформаційної переробки (сміслового та структурного аналізу окремих фрагментів тексту, вибіркового перекладу та ін.); • встановлюють причинно-наслідковий взаємозв'язок фактів та подій тексту; • оцінюють отриману з тексту інформацію, висловлюють власну думку; <p><u>у ході пошукового читання:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • відбирають необхідну / цікаву інформацію, переглянувши один текст або декілька коротких текстів.
<p>Письмо (7 год.)</p> <p>Побудова письмових текстів (монолог, діалог) різних типів, стилів і жанрів</p>	<ul style="list-style-type: none"> • письмово переказують (докладно, стисло, вибірково) навчальні перекази; • самостійно створюють письмові тексти; • висловлюють в них власну думку про певну подію, ситуацію, прочитаний твір, дотримуючись вимог до мовлення; • вдосконалюють написане; • самостійно пишуть тексти у межах вивченої тематики згідно сфер спілкування (не менш 10 речень); • коротко письмово передають зміст прочитаного; • заповнюють таблиці за зразком; • складають запитання до тексту та відповідають на них; • заповнюють формуляр, анкету, повідомляючи про себе основні відомості (ім'я, прізвище, вік, стать, громадянство, адреса); • пишуть вітання зі святами, висловлюючи побажання; • пишуть особисті листи другу / відповідають на лист друга, описуючи події та свої враження, зберігаючи норми письмово етикету з мови іврит; • роблять короткі виписки із тексту з

	метою їх використання у власних висловлюваннях.
Мовна лінія (35 годин протягом року)	
Звукова система мови. (1 год.) <i>Орфоенія</i> (1 год.) Орфоепічні норми. (1 год.)	Учні <ul style="list-style-type: none"> висловлюються згідно орфоепічним нормам.
Лексикологія і фразеологія. (4 год.) Однозначні і багатозначні, стилістично та емоційно нейтральні і стилістично та емоційно забарвлені слова.(1 год.) Пряме і переносне значення слова.(1 год.) Групи слів за їх походженням, сферою вживання.(1 год.) Фразеологізми, їх лексичне значення, стилістична приналежність, роль у мовленні, різновиди.(1 год.)	<ul style="list-style-type: none"> розрізняють однозначні і багатозначні, стилістично та емоційно нейтральні і стилістично та емоційно забарвлені слова; пряме і переносне значення слова; групи слів за їх походженням, сферою вживання; розуміють лексикологічні поняття та фразеологізми; вживають їх у власному мовленні.
Синтаксис та пунктуація (5 год.). <i>Словосполучення. (2 год.)</i> Сполучена конструкція – „Сміхут”, що складається з двох слів. Правила побудови найпростіших форм. Визначення головного та залежного слова в простих словосполученнях. Порядок слів у простих словосполученнях. <i>Складне речення.(3 год.)</i> Порядок слів у складнопідрядному реченні. Складнопідрядне мети. Прийменник ךֿי з інфінітивом. Складнопідрядне причини типу: ... אחר כך ,...; ... אחר זה ...; ... אחר ש... Складнопідрядне речення з підрядним причини. Вживання сполучників ,... מפני ש...׳. Розділові знаки у складнопідрядному реченні.	<ul style="list-style-type: none"> будують „Сміхут” за вивченими правилами; конструюють прості словосполучення, враховуючи форму слів та порядок їх узгодження. визначає правильний або неправильний порядок слів у складнопідрядному реченні; конструюють складнопідрядні речення причини; встановлюють смислові і синтаксичні відношення у складнопідрядних реченнях для обґрунтування вибору розділових знаків; пунктуаційно правильно оформлюють складні речення .
Морфологія.(23 год.) Повторення про лексичне та граматичне значення слова, про частини мови та їх	<ul style="list-style-type: none"> характеризують лексичне та граматичне значення слова;

<p>граматичні характеристики. (1 год.)</p> <p>Іменник.(3 год.) Вираження відмінникових відношень за допомогою прийменників. Поєднання іменника з займенниковими суфіксами (на прикладі іменників שם, בן, בת, אה, אהות, עם, שלום.) Основні словотворчі моделі (Мішкالی) найменувань „Професія”.</p> <p>Прикметник.(2 год.) Ступені порівняння прикметників.</p> <p>Займенник.(2 год.) Означальний займенник כל у значеннях „весь”, „кожний”. Питальні займенники.</p> <p>Числівник.(4 год.) Кількісні та порядкові числівники від 11 до 19 та від 20 до 100. Порядкові числівники чоловічого та жіночого роду. Узгодження числівників з іменниками. Позначення дат.</p> <p>Дієслово.(5 год.) Відмінювання дієслів окремих дієслівних груп у минулому та теперішньому часі. Відмінювання дієслова „бути” להיות у минулому часі. Модальні дієслова „можу”, „повинен”, „хочу”. Вживання модальних дієслів з</p>	<ul style="list-style-type: none"> • визначають граматичні характеристики частин мови. • визначають відмінки іменників відповідно до вжитих прийменників; • вживають іменники із займенниковими суфіксами; • розрізняють та самостійно будують словотворчі моделі визначеної сфери. • класифікують прикметники відповідно до ступеню порівняння; • утворюють різні ступені порівняння якісних прикметників. • визначають значення займенника כל; • вживають у власному мовленні в різних значеннях. • називають питальні займенники; • виділяють їх з інших груп займенників; вживають у мовленні. • називають кількісні та порядкові числівники від 11 до 19 та від 20 до 100; • розрізняють їх форму; • вміють рахувати у даних межах, сполучувати їх з іменниками, вживати в усному та писемному мовленні; • складають усні висловлювання на теми, визначені у програмі • порівнюють порядкові числівники чоловічого та жіночого роду; • узгоджують числівники з іменниками; • позначають дати літерами івритського алфавіту. • відмінюють дієслова окремих дієслівних груп у теперішньому та минулому часі; • відмінюють дієслово „бути” להיות у минулому часі за родами; • вживають дієслово „бути” в усних та писемних висловлюваннях на теми: „Коли я був зовсім
--	---

<p>неозначеною формою дієслів.</p> <p>Прислівник.(2 год.) Прислівники часу. Прислівники місця.</p> <p>Прийменники.(3 год.) Відмінювання прийменників של, את, ל, за особами. Прийменники מ-, מן, אצל, בשביל, עד Сполучення ... ל. היה</p> <p>Сполучники.(1 год.) Сполучники כן, אחר כך, כד.</p>	<p>маленький”, „Як мої батьки були школярами”;</p> <ul style="list-style-type: none"> • вживають модальні слова з неозначеною формою дієслів і без у мовленні; • підбирають та називають дієслова наказового способу у певній мовленнєвій ситуації. <ul style="list-style-type: none"> • визначають прислівники часу та місця та вживають їх у мовленні. <ul style="list-style-type: none"> • відмінюють прийменники ל, לך, ש, за особами; • вживають прийменники מ-, מן, אצל, בשביל, עד; • визначають їх значення. <ul style="list-style-type: none"> • вживають сполучники כן, אחר כך у складних реченнях.
<p>Орфографія.(2 год.)</p> <p>„פ” або „כ” : „פ” на початку слова; „פ” в кінці слова; „כ” в кінці слова. „פ” або „כ” : „כ” в кінці слова; „כ” – „פ” – „כ” в середині слова. „ק” або „פ”.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • розрізняють випадки написання „כ” та „פ”, що позначають звук „х”, в кінці та на початку слова; • випадки написання „פ” або „כ” : „כ” в кінці слова; „כ” – „פ” – „כ” в середині слова та правила написання „ק” або „פ”.
<p>Повторення та закріплення матеріалу (5 год.)</p>	

7 клас

(70 годин,
2 години на тиждень,
резервний час – 4-5 годин)

Зміст навчального матеріалу	Державні вимоги до рівня загальноосвітньої підготовки учнів
Мовленнєва лінія (30 годин протягом року)	
Загальні відомості про мовлення (2 год.) Ситуація спілкування (1 год.)	Учні <ul style="list-style-type: none">• орієнтуються у мовленнєвих ситуаціях;• вибирають мовленнєві засоби відповідно до різноманітних ситуацій спілкування.
Типи мовлення (1 год.)	<ul style="list-style-type: none">• розрізняють різні типи мовлення і володіє ними з урахуванням ситуації спілкування;• дотримуються мовленнєвого етикету.
Аудіювання (7 год.) Сприймання і розуміння на слух незнайомих текстів, що належать до різних типів, стилів і жанрів мовлення та пред'явлених в обсязі 300-350 слів (художній стиль) з тривалістю звучання 3-3,5 хв. та 200-250 слів (інших стилів) з тривалістю звучання 2-2,5 хв. Сприймання на слух та розуміння живого мовлення співрозмовника, а також текстів у відео- та аудіо записі різної глибини та аутентичних прагматичних текстах: з розумінням основного змісту та вилученням необхідної інформації.	<ul style="list-style-type: none">• уважно слухають текст, що стосується особистісної, публічної та освітньої сфер спілкування, а також нескладні тексти пізнавального та соціокультурного характеру;• розуміють, запам'ятовують з двох прослуховувань його фактичний зміст;• визначають причинно-наслідкові зв'язки, головну думку твору;• оцінюють почуте;• помічають окремі мовні особливості (переносне значення, образні вирази тощо), користуючись лінгвістичною та контекстуальною здогадкою;• розуміють повний зміст висловлювання вчителя, пояснення, інструкції, оголошення, повідомлення у вказаних сферах спілкування;• розуміють основний зміст коротких репортажів;

	<ul style="list-style-type: none"> • сприймають на слух та розуміють живе мовлення співрозмовника, а також тексти у відео- та аудіо записі різної глибини; • розуміють основний зміст почутої інформації; • вилучають необхідну інформацію; • сприймають на слух та виділяють необхідну / цікаву інформацію в аутентичних прагматичних текстах (об'явах, прогнозах тощо).
<p>Говоріння (7 год.)</p> <p>Усне діалогічне мовлення у рамках визначеної тематики, а також у зв'язку із прочитаним або прослуханим.</p> <p>Види діалогів:</p> <ul style="list-style-type: none"> - діалог етикетного характеру (до 3-х реплік з боку кожного учня); - діалог – розпитування (до 4-х реплік з боку кожного учня); - діалог спонукального характеру (до 2-х реплік з боку кожного учня); - діалог – обмін думками (до 3-х реплік з боку кожного учня) 	<ul style="list-style-type: none"> • виявляють певний рівень обізнаності з теми, що обговорюється; • дотримуються теми спілкування; • складають, розігрують діалог відповідно до запропонованої мовленнєвої ситуації й мети спілкування та у межах визначеної тематики і сфер спілкування; • знають й використовують репліки для стимулювання, підтримання діалогу, формули мовленнєвого етикету; • вміють аргументувати висловлені тези з метою бути зрозумілим, переконливим співрозмовником; • розуміють можливість різних поглядів на ту саму проблему; • дотримуються правил спілкування (не перебивати співрозмовника, заохочувати його висловити свою власну думку, зацікавлено і доброзичливо вислуховувати його, вміти висловити незгоду з позицією іншого так, щоб не образити його, тощо); • дотримуються норм літературної мови; <p><u>у діалозі етикетного характеру:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • вітають та відповідають на привітання, використовуючи відповідні звертання мовою іврит; • починають, ведуть та закінчують розмову по телефону; • висловлюють ввічливе прохання та реагують на прохання партнера;

<p>Усне монологічне мовлення різних типів, жанрів та стилів.</p> <p>Опис, висловлювання за задану тему з опорою на ключові слова, запитання, план, у зв'язку із ситуацією спілкування, на основі прочитаного / прослуханого, надання характеристики.</p> <p>Обсяг монологічного висловлювання 8-10 фраз.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • підтримують діалог за столом (до, під час та після пригостання); • висловлюють компліменти та реагують на компліменти; • ввічливо погоджуються або не погоджуються, використовуючи коротку відповідь; • попереджають про небезпеку; • перепрошують; <p><u>у діалозі – розпитуванні:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • повідомляють інформацію, відповідаючи на запитання різних видів та самостійно запрошують інформацію, висловлюючи свою думку та стаючи на позицію відповідача; • беруть та надають інтерв'ю; <p><u>у діалозі спонукального характеру:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • звертаються із проханням, погоджуються / не погоджуються виконати прохання; • реагують на пропозицію партнера зробити щось разом із згодою / незгодою, бажанням / небажанням; • просять про допомогу та пропонують свою допомогу; • надають поради та приймають / не приймають поради партнера; <p><u>у діалозі – обміні думками:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • вислуховують повідомлення / думку партнера, погоджуються / не погоджуються з нею, висловлюють власну точку зору та обґрунтовують її; • висловлюють сумнів, схвалення / несхвалення. <ul style="list-style-type: none"> • виявляють певний рівень обізнаності з теми висловлювання; • будують висловлювання певного обсягу, добираючи та впорядковуючи необхідний матеріал для реалізації задуму; • відтворюють інформацію докладно, стисло, вибірково; • викладають матеріал логічно, послідовно, враховуючи співвідношення основної та другорядної інформації; • дотримуються теми висловлювання; • підпорядковують виклад головній думці;
--	--

<p>Письмове переказування (докладне, стисле, вибіркоче) тексту в обсязі 50-60 слів.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • враховують ситуацію спілкування та адресата мовлення в межах визначених сфер спілкування; • виявляють своє ставлення до предмету висловлювання; • розуміють можливість різних тлумачень тієї самої проблеми; • вміють оцінити аргументи та їх доказ; • формулюють своє бачення проблеми; • використовують мовні засоби відповідно до комунікативного завдання, дотримуючись норм літературної мови, вдало користуючись лексичним, граматичним багатством мови; • описують ілюстрацію; • висловлюються на задану тему з опорою на ключові слова, запитання, план; • висловлюються у зв'язку із ситуацією спілкування, використовуючи уточнення, аргументацію та виражаючи своє ставлення до предмету мовлення; • роблять коротке повідомлення на задану тему на основі прочитаного / прослуханого, висловлюючи свою думку та відношення; • передають зміст прочитаного / прослуханого тексту з опорою на ключові слова / план та без опори; • надають характеристику героям прочитаного / прослуханого тексту. • письмово переказують (докладно, стисло, вибірково) вивчені, прослухані або прочитані твори, діалогічні та монологічні висловлювання з урахуванням ситуації спілкування; • самостійно створюють висловлювання на відповідну тему в обсязі 0,3-0,5 сторінок.
<p>Читання (7 год.)</p> <p>Формування, розвиток техніки читання вголос та мовчки, розуміння самостійно прочитаних текстів, що належать до</p>	<ul style="list-style-type: none"> • вголос читають із достатньою швидкістю (70-80 слів за хвилину), плавно, з гарною дикцією,

різних родів літератури, стилів, типів і жанрів мовлення.

Читання аутентичних текстів, зміст яких відповідає комунікативно-пізнавальним потребам та інтересам учнів 5-7 класів.

Види читання:

- ознайомлювальне (з повним розумінням основного змісту);
- вивчаюче (з повним розумінням);
- пошукове (з вилученням необхідної / потрібної інформації).

відповідно до орфоепічних та інтонаційних норм, пристосовуючи темп, тембр, гучність читання до змісту, стилю тексту, авторського задуму і особливостей слухачів (ступінь підготовки, зацікавленість даною темою тощо);

- мовчки читають незнайомий текст обсягом 360 -420 слів із швидкістю 90-100 слів за хвилину і розуміти після одного прочитування фактичний зміст; причинно-наслідкові зв'язки; основну думку; виразально-зображувальні засоби прочитаного твору;
- удосконалюють техніку читання вголос та мовчки: співвідносять графічний образ слова з його звуковим образом на основі знання правил читання;
- виразно читають уголос невеликі тексти (об'яви, повідомлення, діалоги), які містять вивчений матеріал;
- читають із розумінням основного змісту аутентичні тексти різних типів: листи, сторінки із щоденника, листи – запрошення, вірші, уривки із художньої прози, короткі оповідання, казки, газетні статті, інформаційно-рекламні тексти (об'яви, вівіски, меню, програми радіо- та телепередач, файли на дисплеї комп'ютера, факси, сторінки із путівника, із календаря, рецепти, інструкції тощо);
- запам'ятовують прочитане;
- висловлюють власну думку про прочитане;
- самостійно працюють з текстом;
- розуміють зміст нескладних автентичних текстів різних жанрів і стилів, що співвідносяться з особистісною, публічною та освітньою сферами спілкування; користуватися словником та іншою додатковою літературою;
- розуміють основний зміст газетних, журнальних публікацій науково-популярного і публіцистичного стилів;
- користуються різними видами

	<p>читання:</p> <p><u>у ході ознайомлювального читання:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • визначають тему / основну думку; • виділяють головні факти, опускаючи другорядні; • встановлюють логічну послідовність основних фактів тексту; • здогадуються про значення окремих слів (на основі подібності з іншими мовами, за моделями, за словотворчими елементами, за контекстом); • користуються виносками, словником та довідником; <p><u>у ході вивчаючого читання:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • читають нескладні аутентичні та адаптовані тексти різних типів, повно та точно розуміючи текст на основі його інформаційної переробки (сислового та структурного аналізу окремих фрагментів тексту, вибіркового перекладу та ін.); • встановлюють причинно-наслідковий взаємозв'язок фактів та подій тексту; • оцінюють отриману з тексту інформацію, висловлюють власну думку; <p><u>у ході пошукового читання:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • відбирають необхідну / цікаву інформацію, переглянувши один текст або декілька коротких текстів.
<p>Письмо (7 год.)</p> <p>Побудова письмових текстів (монолог, діалог) різних типів, стилів і жанрів</p>	<ul style="list-style-type: none"> • письмово переказують (докладно, стисло, вибірково) навчальні перекази; • самостійно створюють письмові тексти за вивченою темою або актуальні для учня (не менш 12 речень); • висловлюють в них власну думку про певну подію, ситуацію, прочитаний твір, дотримуючись вимог до мовлення; • вдосконалюють написане; • заповнюють анкету, опитувальний лист, роблять нотатки; • складають план усного висловлювання; • заповнюють таблиці за зразком; • складають запитання до тексту та

	<p>відповідають на них;</p> <ul style="list-style-type: none"> • заповнюють формуляр, анкету, повідомляючи про себе основні відомості (ім'я, прізвище, вік, стать, громадянство, адреса); • пишуть вітання зі святами, висловлюючи побажання; • пишуть особисті листи другу / відповідають на лист друга, описуючи події та свої враження, зберігаючи норми письмово етикету з мови іврит; • роблять короткі виписки із тексту з метою їх використання у власних висловлюваннях.
Мовна лінія (35 годин протягом року)	
Повторення вивченого у 6 класі (1 год.) Звукова система мови. Орфоепія (1 год.) Повторення. Орфоепічні норми.	Учні <ul style="list-style-type: none"> • висловлюються згідно орфоепічних норм.
Словотвір (1 год.) Способи творення слів. (1 год.)	<ul style="list-style-type: none"> • розрізняють словозміну та словотвір; • правильно і стилістично доцільно використовують слова з урахуванням їх морфемного складу.
Синтаксис та пунктуація. (5 год.) Складне речення.(4 год.) Використання зворотів חבל ש-, טוב ש-, מפני ש- Вживання сполучників ו, אחר ש-, קודם, אחר ש- в підрядних реченнях часу. Побудова речень зі словами אשר, כאשר. Складнопідрядне речення з використанням модальних конструкцій.	<ul style="list-style-type: none"> • конструюють речення зі зворотами חבל ש-, טוב ש-, מפני ש-; • вживають сполучники ו, אחר ש-, קודם, אחר ש- у підрядних реченнях часу; • складають речення зі словами אשר, כאשר та з модальними конструкціями.
Розділові знаки при прямій мові, діалозі, їх функції.(1 год.)	<ul style="list-style-type: none"> • пунктуаційно правильно оформлюють речення різних видів, діалог.
Морфологія.(24 год.) Іменник.(3 год.) Поняття сполученої конструкції іменників „Сміхут” (повторення). Особливості сполученої конструкції	<ul style="list-style-type: none"> • будують „Сміхут” іменників однини та множини; • розрізняють та самостійно будують словотворчі моделі різних видів;

<p>„Сміхут” іменників множини. Поняття про Мішкалі іменників. Їх види та особливості.</p> <p>Прикметник.(3 год.) Порівняльна, вища та найвища ступінь порівняння прикметників. Вживання прикметників та прислівників (יותר, מאוד, פחות) Конструкція יותר מ...</p> <p>Займенник.(3 год.) Змінювання займенників את, עם, אצל за особами.</p> <p>Числівник.(3 год.) Кількісні та порядкові числівники розряду сотні (від 100 до 1000). Дробі.</p> <p>Дієслово.(6 год.) Відмінювання дієслів типу התלבש у теперішньому та минулому часі. Відмінювання дієслова „бути” להיות у майбутньому часі. Модальні слова „можна, ”„не можна”, „дозволено”, „заборонено” אפשר, אי אפשר, מותר, אסור . Вираження повинності виконання дії у минулому часі.</p> <p>Прислівник.(1 год.) Прислівники якості дії.</p> <p>Прийменники.(4 год.) Прийменники אל, על, על-ידי, בגלל. Змінювання прийменника מן. Змінювання прийменника אצל за особами. Сполучення יהיה ל...</p>	<ul style="list-style-type: none"> • розрізняють іменники різних мішкалів; • будують нові іменники в даному мішкалі за допомогою кореня. • розрізняють окремі прикметники за ступенем порівняння; • порівнюють їх; • перетворюють прикметники з одної форми на іншу; • вживають прикметники та прислівники (יותר, מאוד, פחות); • будують конструкції типу יותר מ... („більший ніж”, „більший за”). • вживають займенники у мовленні; • відмінюють їх за особами; • будують з ними власні висловлювання на теми: „Моя сім’я”, „Моя квартира” тощо. • називають кількісні та якісні числівники розряду сотні; • відмінюють за родами опрацьовані числівники; • називають дробові числівники; • виконують обчислювання дробових числівників. • відмінюють дієслова типу התלבש у теперішньому та минулому часі, а також дієслова „бути” в минулому часі за родами; • вживають модальні слова з неозначеною формою дієслова і без у мовленні; підбирають та називають дієслова, що виражають повинність виконання дії у минулому часі. • визначають прислівники якості дії та вживають їх у мовленні. • вживають прийменники אל, על, על-ידי, בגלל ; • характеризують особливості відмінювання займенника מן;
--	--

<p>Вживання прийменника לֹא на позначення знахідного відмінка з іменниками у стані визначеності.</p> <p>Поєднання прийменника אֶל з займенниковими суфіксами.</p> <p>Сполучники.(2 год.) Вживання сполучників אֲשֶׁר, כִּאֲשֶׁר, עַד שֶׁ, מִפְּנֵי שֶׁ в підрядних реченнях.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • змінюють прийменник אֶל за особами; • вживають сполучення ... לִיְהִיָּה; • вживають прийменник לֹא на позначення знахідного відмінка з іменниками у стані визначеності; • вживають зазначені прийменники у мовленні. • вживають сполучники אֲשֶׁר, כִּאֲשֶׁר, עַד שֶׁ, מִפְּנֵי שֶׁ в підрядних реченнях.
<p>Орфографія.(2 год.)</p> <p>„ת” або „ט”: „ת” префікс або суфікс та ознака жіночого роду ; „ת” або „ט” в словах іншомовного походження;</p>	<ul style="list-style-type: none"> • розрізняють випадки написання „ת” та „ט”, що позначають звук „ת”, як префіксу або суфіксу та їх ознаки та правильно вживає в словах іншомовного походження.
<p>Повторення та закріплення матеріалу (5 год.)</p>	

8 клас

(70 годин,
2 години на тиждень,
резервний час – 4-5 годин)

Зміст навчального матеріалу	Державні вимоги до рівня загальноосвітньої підготовки учнів
Мовленнєва лінія (30 годин протягом року)	
Загальні відомості про мовлення (2 год.) Культура мовлення (1 год.)	Учні <ul style="list-style-type: none">будують висловлювання з урахуванням особливостей та культури спілкування, осмислюють, планують, реалізують задум висловлювання.
Стилі мовлення (1 год.)	<ul style="list-style-type: none">визначають і розрізняють різні стилі мовлення і володіють ними з урахуванням ситуації спілкування, дотримуються правил спілкування.
Аудіювання (7 год.) Сприймання і розуміння на слух незнайомих текстів, що належать до різних типів, стилів і жанрів мовлення та пред'явлених в обсязі 350-400 слів (художній стиль) з тривалістю звучання 3,5-4 хв. та 250-300 слів (інших стилів) з тривалістю звучання 2,5-3 хв. Сприйняття на слух та розуміння з опорою на наочність (ілюстрації, жести, міміку), контекстуальну та мовну здогадку живого мовлення співрозмовника у процесі безпосереднього спілкування, досягаючи повного розуміння шляхом переносу. Розуміння основного змісту розмови між носіями мови у рамках тем, зазначених у програмі. Сприйняття на слух та розуміння основного змісту аутентичних текстів в аудіо- та відеозаписі: описів, повідомлень, оповідань, інтерв'ю, рекламно-інформаційних текстів з опорою на мовну здогадку та контекст.	<ul style="list-style-type: none">уважно слухають текст, що стосується особистісної, публічної та освітньої сфер спілкування, а також нескладні тексти пізнавального та соціокультурного характеру;розуміють, запам'ятовують з двох прослуховувань його фактичний зміст;визначають причинно-наслідкові зв'язки, головну думку твору;оцінюють почуте;помічають окремі мовні особливості (переносне значення, образні вирази тощо), користуючись лінгвістичною та контекстуальною здогадкою;розуміють повний зміст висловлювання вчителя, пояснення, інструкції, оголошення, повідомлення у вказаних сферах спілкування;розуміють основний зміст коротких репортажів;здобувають інформацію з коротких

	<p>радіо- та телепередач у рамках зазначених сфер спілкування;</p> <ul style="list-style-type: none"> • сприймають на слух та розуміють з опорою на наочність (ілюстрації, жести, міміку), контекстуальну та мовну здогадку живе мовлення співрозмовника у процесі безпосереднього спілкування, досягаючи повного розуміння шляхом переносу; • розуміють основний зміст розмови між носіями мови у рамках тем, зазначених у програмі. • сприймають на слух та розуміють основний зміст аутентичних текстів в аудіо- та відеозаписі: описів, повідомлень, оповідань, інтерв'ю, рекламно-інформаційних текстів з опорою на мовну здогадку та контекст. • сприймають на слух та виділяють необхідну / цікаву інформацію в аутентичних рекламно - інформаційних текстах (об'явах на вокзалі, в аеропорту, про прогноз погоди, інструкціях), оцінюючи цю інформацію з точки зору її корисності / достовірності.
<p>Говоріння (7 год.)</p> <p>Усне діалогічне мовлення в рамках визначеної тематики, а також у зв'язку з прочитаним / прослуханим.</p> <p>Види діалогів:</p> <ul style="list-style-type: none"> - діалог етикетного характеру (до 4-х реплік з боку кожного учня); - діалог – розпитування (до 6-и реплік з боку кожного учня); - діалог спонукального характеру (до 4-х реплік з боку кожного учня); - діалог – обмін думками (до 5-7-и реплік з боку кожного учня). 	<ul style="list-style-type: none"> • виявляють певний рівень обізнаності з теми, що обговорюється; • дотримуються теми спілкування; • складають, розігрують діалог відповідно до запропонованої мовленнєвої ситуації й мети спілкування та у межах визначеної тематики і сфер спілкування; • знають й використовують репліки для стимулювання, підтримання діалогу, формули мовленнєвого етикету; • вміють аргументувати висловлені тези з метою бути зрозумілим, переконливим співрозмовником; • розуміють можливість різних поглядів на ту саму проблему; • дотримуються правил спілкування (не перебивати співрозмовника,

	<p>заохочувати його висловити свою власну думку, зацікавлено і доброзичливо вислуховувати його, вміти висловити незгоду з позицією іншого так, щоб не образити його, тощо);</p> <ul style="list-style-type: none"> • дотримуються норм літературної мови; • ведуть діалоги різних типів: <p><u>у ході діалогу етикетного характеру:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • починають, підтримують та закінчують розмову (у тому числі по телефону); • ввічливо перепитують про незрозуміле; • висловлюють подяку в процесі спільної діяльності у парах та групах; • ввічливо відмовляють / погоджуються на запрошення співрозмовника; <p><u>у ході діалогу – розпитуванні:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • запрошують та повідомляють фактичну інформацію, беруть на надають інтерв'ю; <p><u>у ході діалогу спонукального характеру, а також у процесі проектної та групової роботи:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • дають ввічливу пораду, приймають або не приймають пораду; • просять партнера про щось; • запрошують партнера до спільної діяльності; • висловлюють готовність / відмову прийняти участь у ній, пояснюють причину відмови; <p><u>у ході діалогу – обміну думками:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • висловлюють власну точку зору, користуючись вивченими засобами; • висловлюють схвалення / несхвалення / сумнів; • спонтанно реагують на зміни мовленнєвої поведінки співрозмовника, висловлюючи особисте відношення до предмету обговорення, виражають свою емоційну оцінку: захоплення, подив, радість, смуток та ін., беруть участь у дискусії за запропонованою темою або проблемою (у рамках тем, визначених програмою),
--	---

Усне та письмове монологічне мовлення різних типів, жанрів та стилів.
Обсяг монологічного висловлювання – до 12 фраз.

використовуючи аргументацію, переконання.

- виявляють певний рівень обізнаності з теми висловлювання;
- будують висловлювання певного обсягу, добираючи та впорядковуючи необхідний для реалізації задуму матеріал;
- відтворюють інформацію докладно, стисло, вибірково;
- викладають матеріал логічно, послідовно, враховуючи співвідношення основної та другорядної інформації;
- дотримуються теми висловлювання;
- підпорядковують виклад головній думці; враховують ситуацію спілкування та адресата мовлення в межах визначених сфер спілкування;
- виявляють своє ставлення до предмету висловлювання;
- розуміють можливість різних тлумачень тієї самої проблеми;
- вміють оцінити аргументи та їх доказ;
- формулюють власне бачення проблеми; використовують мовні засоби відповідно до комунікативного завдання, дотримуючись норм літературної мови, вдало користуючись лексичним, граматичним багатством мови;
- складають підготовлені усні повідомлення про факти, події у минулому та теперішньому (у рамках тем, визначених програмою), використовуючи при цьому основні комунікативні типи мовлення (опис, розповідь, характеристика), супроводжуючи висловлювання емоційними та оцінними міркуваннями та використовуючи для цього більш поширені мовленнєві кліше;
- презентують результати виконаної проектної роботи;
- коротко висловлюються без попередньої підготовки на задану

<p>Письмове переказування (докладне, стисле, вибіркоче) тексту в обсязі 60-70 слів.</p>	<p>тему / запропоновану ситуацію;</p> <ul style="list-style-type: none"> • передають зміст / основну думку прочитаного / почутого з опорою та без опори на текст / запитання; • коментують факти із тексту; • складають підготовлене повідомлення у зв'язку з прочитаним / почутим (аудіо- або відеотекстом), висловлюючи своє відношення до подій, актів, персонажів тексту; • розмірковують про проблеми підлітків, про актуальні теми сучасного світу, наприклад, про толерантність, безпеку, здоров'я та ін.. • письмово переказують (докладно, стисло, вибіркоче) вивчені, прослухані або прочитані твори, діалогічні та монологічні висловлювання з урахуванням ситуації спілкування; • самостійно створюють висловлювання на відповідну тему в обсязі 0,5-0,75 сторінок.
<p>Читання (7 год.)</p> <p>Формування, розвиток техніки читання вголос та мовчки, розуміння самостійно прочитаних текстів, що належать до різних родів літератури, стилів, типів і жанрів мовлення.</p> <p>Читання аутентичних текстів, зміст яких відповідає комунікативно-пізнавальним потребам та інтересам учнів 5-7 класів.</p> <p>Види читання:</p> <ul style="list-style-type: none"> - ознайомлювальне (з повним розумінням основного змісту); - вивчаюче (з повним розумінням); - пошукове (з вилученням необхідної / потрібної інформації). 	<ul style="list-style-type: none"> • вголос читають із достатньою швидкістю (80-90 слів за хвилину), плавно, з гарною дикцією, відповідно до орфоепічних та інтонаційних норм, пристосовуючи темп, тембр, гучність читання до змісту, стилю тексту, авторського задуму і особливостей слухачів (ступінь підготовки, зацікавленість даною темою тощо); • мовчки читають незнайомий текст обсягом 420-480 слів із швидкістю 100-120 слів за хвилину і розуміє після одного прочитування фактичний зміст; причинно-наслідкові зв'язки; основну думку; виразально-зображувальні засоби прочитаного твору; • запам'ятовують прочитане; • висловлюють власну думку про прочитане; самостійно працюють із текстом;

- розуміють зміст нескладних автентичних текстів різних жанрів і стилів (особисті та формальні листи, вірші, фрагменти із художньої та класичної літератури: короткі оповідання, мідраши, агадот, газетні та журнальні статті, інтерв'ю, об'яви, вивіски меню, програми радіо- та телепередач, мапи, плани міст, розклади руху транспорту та ін.), що співвідносяться з особистісною, публічною та освітньою сферами спілкування;
- розуміють основний зміст газетних, журнальних публікацій науково-популярного і публіцистичного стилів; виділяють головну думку;
- здобувають інформацію з оголошень, проспектів, меню, розкладів, брошур, коротких офіційних документів;
- користуються різними видами читання:

у ході ознайомлювального читання:

- визначають тему (про щ йдеться у тексті);
- виділяють основну думку;
- виділяють головні факти, випускаючи другорядні;
- встановлюють логічну послідовність основних фактів тексту;
- прогнозують зміст тексту за заголовком або за початком тексту;
- розбивають текст на відносно самостійні смислові частини;
- відновлюють текст із розрізнених абзаців або шляхом додавання відповідних фрагментів;
- надають заголовок тексту та окремим його частинам;
- здогадуються про значення окремих слів з опорою на мовну та контекстуальну здогадку;
- ігнорують незнайомі слова, які не впливають на розуміння тексту;
- користуються словником та іншою додатковою літературою;

у ході вивчаючого читання:

- повно та точно розуміють текст на основі його інформаційної обробки

	<p>(сміслового та структурного аналізу окремих фрагментів тексту, вибіркового перекладу та ін.);</p> <ul style="list-style-type: none"> • встановлюють причинно-наслідковий взаємозв'язок фактів та подій, про які йдеться у тексті; • узагальнюють та критично оцінюють отриману із тексту інформацію; • коментують деякі факти, події, висловлюючи власну думку; <p><u>у ході пошукового читання:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • проглядають текст або серію текстів різних жанрів, типів, стилів з метою пошуку необхідної або цікавої інформації; • оцінюють знайдену інформацію з точки зору її цікавості або значущості для вирішення поставленого комунікативного завдання.
<p>Письмо (7 год.)</p> <p>Побудова письмових текстів (монолог, діалог) різних типів, стилів і жанрів.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • письмово переказують (докладно, стисло, вибірково) зміст почутого або прочитаного тексту без опори на текст; • самостійно створюють письмові тексти за вказаною темою і сферою спілкування (не менш 14 речень); • висловлюють в них власну думку про певну подію, ситуацію, прочитаний твір, дотримуючись вимог до мовлення; • вдосконалюють написане; • письмово відповідають на запитання; • складають та пишуть лист, повідомлення, запрошення, поздоровлення, замітку, меню, оголошення, рекламу; • заповнюють таблиці, коротко фіксуючи зміст прочитаного / прослуханого тексту; • роблять виписки із тексту з метою їх використання у власних висловлюваннях та проектній діяльності; • заповнюють анкету, формуляр, автобіографію у формі CV,

	<p>вказуючи потрібні дані про себе;</p> <ul style="list-style-type: none"> • складають коротку анотацію до прочитаного тексту; • пишуть поздоровлення, особистий лист другу, адекватно використовувати формули мовленнєвого етикету, прийнятих у даному жанрі мовою іврит, повідомляючи про різні події, враження, висловлюючи власну думку; • пишуть коротке повідомлення, коментар, опис подій, людей із використанням оціночних міркувань та доречних лінгвістичних засобів зв'язку; • складають невеликі есе, письмово аргументують власну точку зору за запропонованою темою / проблемою.
Мовна лінія (35 годин протягом року)	
Повторення вивченого у 7 класі (2 год.)	
<p>Синтаксис та пунктуація. (5 год.)</p> <p>Словосполучення. (1 год.) Словосполучення типу <i>בשנה הבאה</i>. Конструкція <i>זה...זה</i> з різноманітними прийменниками.</p> <p>Складне речення. (3 год.) Вставні слова <i>כמוכן, כנראה, אמנם</i>. Зв'язка (<i>האוגד</i>) Складносурядні речення з сполучником <i>גם...וגם...</i>, <i>אם</i>, <i>בגלל</i> та інфінітивом. Причинно-наслідкові зв'язки <i>עד-ש-</i>, <i>כדי ש</i> у складнопідрядних реченнях Вираження відношення до можливої дії у майбутньому часі за допомогою сполучника <i>אולי</i>. Передача непрямої мови на письмі. (1 год.)</p>	<ul style="list-style-type: none"> • складають словосполучення типу <i>בשנה הבאה</i>; • конструюють висловлювання типу <i>זה...זה</i> з різноманітними прийменниками. • доповнюють складні речення вставними словами <i>כמוכן, כנראה, אמנם</i>; • вживають у складанні речень зв'язки (<i>האוגד</i>); • конструюють складносурядні та складнопідрядні речення із зазначеними сполучниками сурядності та підрядності; • виражають відношення до можливо виконаної дії у майбутньому часі за допомогою сполучника <i>אולי</i>; • пунктуаційно правильно оформлюють речення різних видів у непрямої формі.

Морфологія.(24 год.)

Іменник.(4 год.)

Способи творення іменників. Творення віддієслівних іменників шем пеула (שם פעולה).

Поняття про двоїну. Суфікс подвійного числа „- айм”.

Міри часу.

Поняття про займенникові суфікси на прикладі окремих іменників („шяххут”).

Прикметник.(2 год.)

Способи творення прикметників.

Творення прикметників з іменників.

Займенник.(2 год.)

Заперечні займенники שום דבר, אף אחד

Неозначені займенники מישהו, משהו.

Числівник.(2 год.)

Кількісні та порядкові числівники розряду тисяч.

Дієслово.(6 год.)

Неозначена форма дієслів типу לרצות.

Відмінювання дієслів типу לרצות у майбутньому часі.

Вираження подовженої дії за допомогою дієслова теперішнього часу та дієслова „бути”.

Теперішній та минулий час дієслів типу נכנס.

Загальні правила утворення майбутнього часу найпоширеніших дієслів.

Відмінювання дієслова יכול у минулому та майбутньому часі.

Модальні слова „можна”, „не можна”, „дозволено”, „заборонено” אי אפשר, אפשר, מותר, אסור.

Вираження повинності виконаної дії у минулому часі.

Учні

- будують іменники за допомогою суфіксального способу творення;
- знаходять та вибирають з числа іменників ті, що належать до двоїни (типу «два дні» יומיים, «два тижні» שבועיים, «два роки» שנתיים та ін.);
- добирають іменники на позначення мір часу, вживати їх у мовленні;
- відмінюють іменники за особами.

- конструюють прикметники за допомогою різних способів творення;
- будують субстантивовані прикметники.

- вживають складені заперечні займенники у мовленні;
- розрізняють значення неозначених займенників та використовують їх у мовленні.

- називають кількісні та якісні числівники розряду тисяч;
- відмінюють за родами;
- використовують у мовленні.

- відмінюють дієслова типу לרצות та נכנס у теперішньому та минулому часі та вживають їх у мовленні;
- вільно та розгорнуто висловлюються на тему „Мій розпорядок дня”;
- використовують вираження подовженої дії за допомогою дієслова теперішнього часу та дієслова „бути”;
- вживають найпоширеніші дієслова у майбутньому часі;
- відмінюють дієслово יכול у минулому та майбутньому часі;
- вживають модальні слова з неозначеною формою дієслова і без у мовленні; підбирають та називають дієслова, що виражають

<p>Частки.(2 год.) Заперечні частки ,בלא, ללא, חסר, בלתי, אי, אין, בלי.</p> <p>Прийменники.(2 год.) Поєднання прийменників 3 займенниковими суфіксами по типу іменників множини та їх відмінювання (לפני, אחרי) .</p> <p>Сполучники.(4 год.) Вживання сполучника לכן Повторення сполучників כ, מפני ש Допустовий сполучник למרות . Протиставний сполучник אלא. Сурядний сполучник גם...וגם...</p>	<p>повинність виконаної дії у минулому часі.</p> <ul style="list-style-type: none"> • використовують у мовленні заперечні частки ,בלא, ללא, חסר, בלתי, אי, אין, בלי. • відмінюють прийменники לפני, אחרי за особами та числами; • вживають зазначені прийменники у мовленні. • використовують сполучники причини, допустові, протиставні та сурядні у власних висловлюваннях.
<p>Орфографія.(4 год.) „ס” або „ש” : особливості написання літер.(2 год.) „ב” , „ו” або „וּ” ; „בּ” - в середині слова; „וּ” – на початку, в середині та в кінці слова; „וּ” або „וּוּ” - „וּוּ” – в середині слова.(2 год.)</p>	<ul style="list-style-type: none"> • розрізняють випадки написання літер „ס” та „ש”, що позначають звук „ס”. • розрізняють та правильно вживають на письмі літери „ב” , „וּ” або „וּוּ” , що позначають звук „ב”.
<p>Повторення та закріплення матеріалу (5 год.)</p>	

9 клас

(70 годин,
2 години на тиждень,
резервний час – 4-5 годин)

Зміст навчального матеріалу	Державні вимоги до рівня загальноосвітньої підготовки учнів
Мовленнєва лінія (30 годин протягом року)	
Загальні відомості про мовлення (2 год.) Правила спілкування (1 год.)	Учні <ul style="list-style-type: none">• визначають та пояснюють правила спілкування;• осмислюють, планують і реалізують задум висловлювання, удосконалюють його з огляду на правила спілкування.
Стили мовлення (1 год.)	<ul style="list-style-type: none">• визначають і розрізняють різні жанри мовлення і володіють ними з урахуванням ситуації спілкування;• дотримуються правил спілкування.
Аудіювання (7 год.) Сприймання і розуміння на слух незнайомих текстів, що належать до різних типів, стилів і жанрів мовлення та пред'явлених в обсязі 400-450 слів (художній стиль) з тривалістю звучання 4-4,5 хв. та 300-350 слів (інших стилів) з тривалістю звучання 3-3,5 хв. Сприйняття на слух та розуміння з опорою на наочність (ілюстрації, жести, міміку), контекстуальну та мовну здогадку живого мовлення співрозмовника у процесі безпосереднього спілкування, досягаючи повного розуміння шляхом переносу. Розуміння основного змісту розмови між носіями мови у рамках тем, зазначених у програмі. Сприйняття на слух та розуміння основного змісту аутентичних текстів в аудіо- та відеозаписі: описів, повідомлень, оповідань, інтерв'ю, рекламно-інформаційних текстів з опорою на мовну здогадку та контекст.	<ul style="list-style-type: none">• уважно слухають текст, що стосується особистісної, публічної та освітньої сфер спілкування, а також нескладні тексти пізнавального та соціокультурного характеру;• розуміють, запам'ятовують з двох прослуховувань його фактичний зміст; визначають причинно-наслідкові зв'язки, головну думку твору;• оцінюють почуте;• помічають окремі мовні особливості (переносне значення, образні вирази тощо), користуючись лінгвістичною та контекстуальною здогадкою;• розуміють повний зміст висловлювання вчителя, пояснення, інструкції, оголошення, повідомлення у вказаних сферах спілкування;• розуміють основний зміст коротких репортажів;

	<ul style="list-style-type: none"> • здобувають інформацію з коротких радіо- та телепередач у рамках зазначених сфер спілкування; • узагальнюють інформацію; • роблять на її основі власні висновки; • сприймають на слух та розуміють з опорою на наочність (ілюстрації, жести, міміку), контекстуальну та мовну здогадку живе мовлення співрозмовника у процесі безпосереднього спілкування, досягаючи повного розуміння шляхом переносу; • розуміють основний зміст розмови між носіями мови у рамках тем, зазначених у програмі. • сприймають на слух та розуміють основний зміст аутентичних текстів в аудіо- та відеозаписі: описів, повідомлень, оповідань, інтерв'ю, рекламно-інформаційних текстів з опорою на мовну здогадку та контекст. • сприймають на слух та виділяють необхідну / цікаву інформацію в аутентичних рекламно - інформаційних текстах (об'явах на вокзалі, в аеропорту, про прогноз погоди, інструкціях), оцінюючи цю інформацію з точки зору її корисності / достовірності.
<p>Говоріння (7 год.)</p> <p>Усне діалогічне мовлення в рамках визначеної тематики, а також у зв'язку з прочитаним / прослуханим.</p> <p>Види діалогів:</p> <ul style="list-style-type: none"> - діалог етикетного характеру (до 4-х реплік з боку кожного учня); - діалог – розпитування (до 6-и реплік з боку кожного учня); - діалог спонукального характеру (до 4-х реплік з боку кожного учня); - діалог – обмін думками (до 5-7-и реплік з боку кожного учня). 	<ul style="list-style-type: none"> • виявляють певний рівень обізнаності з теми, що обговорюється; • дотримуються теми спілкування; • складають, розігрують діалог відповідно до запропонованої мовленнєвої ситуації й мети спілкування та у межах визначеної тематики і сфер спілкування; • знають й використовують репліки для стимулювання, підтримання діалогу, формули мовленнєвого етикету; • вміють аргументувати висловлені тези з метою бути зрозумілим, переконливим співрозмовником;

	<ul style="list-style-type: none"> • розуміють можливість різних поглядів на ту саму проблему; • дотримуються правил спілкування (не перебивати співрозмовника, заохочувати його висловити свою власну думку, зацікавлено і доброзичливо вислуховувати його, вміти висловити незгоду з позицією іншого так, щоб не образити його, тощо); • дотримуються норм літературної мови; • ведуть діалоги різних типів: <p><u>у ході діалогу етикетного характеру:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • починають, підтримують та закінчують розмову (у тому числі по телефону); • ввічливо перепитують про незрозуміле; • висловлюють подяку в процесі спільної діяльності у парах та групах; • ввічливо відмовляють / погоджуються на запрошення співрозмовника; <p><u>у ході діалогу – розпитуванні:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • запрошують та повідомляють фактичну інформацію, беруть на надають інтерв'ю; <p><u>у ході діалогу спонукального характеру, а також у процесі проектної та групової роботи:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • дають ввічливу раду, приймають або не приймають раду; • просять партнера про щось; • запрошують партнера до спільної діяльності; • висловлюють готовність / відмову прийняти участь у ній, пояснюють причину відмови; <p><u>у ході діалогу – обміну думками:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • висловлюють власну точку зору, користуючись вивченими засобами; • висловлюють схвалення / несхвалення / сумнів; • спонтанно реагують на зміни мовленнєвої поведінки співрозмовника, висловлюючи особисте відношення до предмету обговорення, виражають свою емоційну оцінку: захоплення, подив,
--	--

Усне та письмове монологічне мовлення різних типів, жанрів та стилів.
Обсяг монологічного висловлювання – до 12 фраз.

радість, смуток та ін., беруть участь у дискусії за запропонованою темою або проблемою (у рамках тем, визначених програмою), використовуючи аргументацію, переконання.

- виявляють певний рівень обізнаності з теми висловлювання;
- будують висловлювання певного обсягу, добираючи та впорядковуючи необхідний для реалізації задуму матеріал;
- відтворюють інформацію докладно, стисло, вибірково;
- викладають матеріал логічно, послідовно, враховуючи співвідношення основної та другорядної інформації;
- дотримуються теми висловлювання;
- підпорядковують виклад головній думці;
- враховують ситуацію спілкування та адресата мовлення в межах визначених сфер спілкування;
- виявляють власне ставлення до предмету висловлювання;
- розуміють можливість різних тлумачень тієї самої проблеми;
- вміють оцінити аргументи та їх доказ;
- формулюють власне бачення проблеми; використовують мовні засоби відповідно до комунікативного завдання, дотримуючись норм літературної мови, вдало користуючись лексичним, граматичним багатством мови;
- складають підготовлені усні повідомлення про факти, події у минулому та теперішньому (у рамках тем, визначених програмою), використовуючи при цьому основні комунікативні типи мовлення (опис, розповідь, характеристика), супроводжуючи висловлювання емоційними та оцінними міркуваннями та використовуючи для цього більш поширені

<p>Письмове переказування (докладне, стисле, вибіркове) тексту в обсязі 70-100 слів.</p>	<p>мовленнєві кліше;</p> <ul style="list-style-type: none"> • презентують результати виконаної проектної роботи; • коротко висловлюються без попередньої підготовки на задану тему / запропоновану ситуацію; • передають зміст / основну думку прочитаного / почутого з опорою та без опори на текст / запитання; • коментують факти із тексту; • складають підготовлене повідомлення у зв'язку з прочитаним / почутим (аудіо- або відеотекстом), висловлюючи своє відношення до подій, актів, персонажів тексту; • розмірковують про проблеми підлітків, про актуальні теми сучасного світу, наприклад, про толерантність, безпеку, здоров'я та ін.. • письмово переказують (докладно, стисло, вибірково) вивчені, прослухані або прочитані твори, діалогічні та монологічні висловлювання з урахуванням ситуації спілкування; • самостійно створюють висловлювання на відповідну тему в обсязі 0,75-1,0 сторінок.
<p>Читання (7 год.)</p> <p>Формування, розвиток техніки читання вголос та мовчки, розуміння самостійно прочитаних текстів, що належать до різних родів літератури, стилів, типів і жанрів мовлення.</p> <p>Читання аутентичних текстів, зміст яких відповідає комунікативно-пізнавальним потребам та інтересам учнів 5-7 класів.</p> <p>Види читання:</p> <ul style="list-style-type: none"> - ознайомлювальне (з повним розумінням основного змісту); - вивчаюче (з повним розумінням); - пошукове (з вилученням необхідної / потрібної інформації). 	<ul style="list-style-type: none"> • вголос читають із достатньою швидкістю (90-100 слів за хвилину), плавно, з гарною дикцією, відповідно до орфоепічних та інтонаційних норм, пристосовуючи темп, тембр, гучність читання до змісту, стилю тексту, авторського задуму і особливостей слухачів (ступінь підготовки, зацікавленість даною темою тощо). • мовчки читають незнайомий текст обсягом 480-540 слів із швидкістю 110-120 слів за хвилину і розуміє після одного прочитування фактичний зміст; причинно-наслідкові зв'язки; основну думку; виразально-зображувальні засоби прочитаного твору;

- запам'ятовують прочитане;
- висловлюють власну думку про прочитане;
- самостійно працюють з текстом;
- користуються різними видами читання;
- розуміють зміст нескладних автентичних текстів різних жанрів і стилів (особисті та формальні листи, вірші, фрагменти із художньої та класичної літератури: короткі оповідання, мідраши, агадот, газетні та журнальні статті, інтерв'ю, об'яви, вивіски меню, програми радіо- та телепередач, мапи, плани міст, розклади руху транспорту та ін.), що співвідносяться з особистісною, публічною та освітньою сферами спілкування;
- розуміють основний зміст газетних, журнальних публікацій науково-популярного і публіцистичного стилів, виділяють головну думку;
- здобувають інформацію з оголошень, проспектів, меню, розкладів, брошур, коротких офіційних документів;
- переглядають значний за обсягом текст (серію текстів) для пошуку необхідної інформації;
- користуються різними видами читання:

у ході ознайомлювального читання:

- визначають тему (про щ йдеться у тексті);
- виділяють основну думку;
- виділяють головні факти, випускаючи другорядні;
- встановлюють логічну послідовність основних фактів тексту;
- прогнозують зміст тексту за заголовком або за початком тексту;
- розбивають текст на відносно самостійні смислові частини;
- відновлюють текст із розрізнених абзаців або шляхом додавання відповідних фрагментів;
- надають заголовок тексту та окремим його частинам;
- здогадуються про значення окремих

	<p>слів з опорою на мовну та контекстуальну здогадку;</p> <ul style="list-style-type: none"> • ігнорують незнайомі слова, які не впливають на розуміння тексту; • користуються словником та іншою додатковою літературою; <p><u>у ході вивчаючого читання:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • повно та точно розуміють текст на основі його інформаційної обробки (сислового та структурного аналізу окремих фрагментів тексту, вибіркового перекладу та ін.); • встановлюють причинно-наслідковий взаємозв'язок фактів та подій, про які йдеться у тексті; • узагальнюють та критично оцінюють отриману із тексту інформацію; • коментують деякі факти, події, висловлюючи власну думку; <p><u>у ході пошукового читання:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • проглядають текст або серію текстів різних жанрів, типів, стилів з метою пошуку необхідної або цікавої інформації; • оцінюють знайдену інформацію з точки зору її цікавості або значущості для вирішення поставленого комунікативного завдання.
<p>Письмо (7 год.)</p> <p>Побудова письмових текстів (монолог, діалог) різних типів, стилів і жанрів</p>	<ul style="list-style-type: none"> • письмово переказують (докладно, стисло, вибірково) зміст прослуханого або прочитаного тексту без опори на текст; • самостійно створюють письмові тексти за вивченою тематикою у рамках зазначених сфер спілкування (не менш 16 речень); • висловлюють в них власну думку про певну подію, ситуацію, прочитаний твір, дотримуючись вимог до мовлення; • вдосконалюють написане; • письмово розгорнуто відповідають на запитання за змістом вперш пред'явленого тексту; • заповнюють таблиці, коротко фіксуючи зміст прочитаного /

	<p>прослуханого тексту;</p> <ul style="list-style-type: none"> • роблять виписки із тексту з метою їх використання у власних висловлюваннях та проектній діяльності; • заповнюють анкету, формуляр, автобіографію у формі CV, вказуючи потрібні дані про себе; • складають коротку анотацію до прочитаного тексту; • пишуть поздоровлення, особистий лист другу, адекватно використовувати формули мовленнєвого етикету, прийнятих у даному жанрі мовою іврит, повідомляючи про різні події, враження, висловлюючи власну думку; • пишуть коротке повідомлення, коментар, опис подій, людей із використанням оціночних міркувань та доречних лінгвістичних засобів зв'язку; • складають невеликі есе, письмово аргументують власну точку зору за запропонованою темою / проблемою.
Мовна лінія (35 годин протягом року)	
Повторення вивченого у 8 класі (1 год.)	
Загальні відомості про мову. (1 год.) Основні етапи розвитку мови іврит. Літературні пам'ятки. Становлення сучасної мови іврит. Характеристика основних посібників (граматик, словників, підручників, хрестоматій, адаптованої літератури)	Учні <ul style="list-style-type: none"> • характеризують основні етапи розвитку мови іврит; • називають відомі літературні пам'ятки; • аналізують основні посібники з мови іврит.
Синтаксис та пунктуація. (13 год.) Словосполучення(2 год.) Сполучувана конструкція (сміхут) у поєднанні з означеним артиклем (повторення). Сполучувана конструкція (сміхут): правила творення однини та множини (повторення). Подвійна сполучена конструкція іменників (שמיכות כפולה)	<ul style="list-style-type: none"> • вживають вільно сполучувану конструкцію (сміхут) у поєднанні з означеним артиклем; • використовують правила творення однини та множини в сполучуваній конструкції; • будують подвійні сполучувані

<p>Сполучення „модальне дієслово у минулому часі + прийменник ל + неозначена форма дієслова”.</p> <p>Складне речення.(10 год.) Безособове речення. Екзистенціальні речення у минулому часі. Умовні речення з дієсловом «бути» у минулому часі. Складнопідрядне речення з підрядним часу. Вживання сполучників אַחֲרֵי שְׁ-, כִּשְׁ-, לִפְנֵי שְׁ-, כַּאֲשֶׁר-..., בְּשַׁעַת שְׁ..., בְּזִמְנָא שְׁ..., כֹּל עוֹד, לְאַחַר מִכֵּן, אַחֲרֵי זֶה, אַחַר כֵּךְ, עַד שְׁ..., לְאַחַר שְׁ... Складнопідрядне речення з підрядним причини. Вживання сполучників מִפְּנֵי שְׁ-, מִשּׁוּם שְׁ-, כִּי-..., מִכִּיּוּן שְׁ..., מֵאַחַר שְׁ... Складнопідрядне речення з підрядним наслідку. Вживання сполучника לְכֵן, מִשּׁוּם כֵּךְ, כַּתּוּצָאָה מִכֵּךְ, בְּגַלְל זֶה. Складносурядне речення з підрядним умови. Вживання сполучника אִם. Складносурядне речення з підрядним уступки. Вживання сполучників אִף עַל פִּי שְׁ..., אִף עַל פִּי כֵן, אִף עַל, לְמִרּוֹת שְׁ..., לְמִרּוֹת זֹאת, בְּכֹל זֹאת, פִּי שְׁ..., אִם כִּי-..., עַל אִף שְׁ... Складносурядне речення з підрядним визначальним. Вживання сполучників אֲשֶׁר, שְׁ..., הַ... Складносурядне речення з підрядним порівняльним. Вживання сполучників בַּהֲשׂוּואָה לִ..., כִּאִילוּ-, בְּנִיגוּד, לְעַמַּת זֹאת, לְכֵן, כְּמוֹ שְׁ... כֵּךְ, כְּפִי שְׁ... כֵּךְ גַּם, כְּשֶׁם שְׁ... גַּם. Складносурядне речення з підрядним пояснювальним. Вживання сполучників כְּלוּמַר, בְּמִלִּים אַחֲרוֹת, זֹאת אוֹמַרְתָּ. Складносурядне речення з підрядним мети. Вживання сполучника לְשֵׁם כֵּךְ. Складносурядне речення з підрядним міри. Вживання сполучника כֹּל שְׁ... Синтаксичні конструкції типу: מְגִיעַ לִ..., לְהִתְחִיל אֶת (ב)..., בֹּא לִ..., אֵיךְ קוֹרִיאָם לִ..., אֵיךְ מְגִיעִים לִ...? Пряме та непряме мовлення. Непряме запитання.(1 год.)</p>	<p>конструкції іменників סְמִיכוֹת כְּפֹלֵה .</p> <ul style="list-style-type: none"> • будують та розрізняють безособові речення; • використовують екзистенціальні речення у минулому часі; • вживають в умовних реченнях дієслово «бути» у минулому часі; • конструюють складнопідрядні речення різних типів, використовуючи відповідні сполучники; • вживають вивчені конструкції в усному та писемному мовленні; • пунктуаційно правильно оформлюють речення різних типів у прямій та непрякій формі; • визначають непряме запитання у мовленні.
<p>Морфологія.(17 год.)</p> <p>Іменник.(2 год.) Поєднання іменників в однині та множині з займенниковими суфіксами. Мішкалі іменників (приладдя, хвороби,</p>	<ul style="list-style-type: none"> • вживають іменники в однині та множині з займенниковими суфіксами;

<p>установи). Віддієслівні іменники.</p> <p>Прикметник. (2 год.) Мішкالی прикметників. Їх утворення за допомогою префіксів -רב, -תלת-, -דו-, -הד. Слова בעל, חסר у сполученнях, що виражають приналежність. Розряд «кольори».</p> <p>Займенник. (2 год.) Відмінювання вказівних займенників אותו, אותה, ... Відмінювання відносного займенника בעצם</p> <p>Числівник (2 год.) Вживання числівників у конструкціях בן (בת) כמה את(ה)? בשנת...</p> <p>Прислівник. (2 год.) Способи творення прислівників у мові іврит (іменник + ב, іменник + בחוסר, סוף סוף, (בחוסר), (בצורה\באופן + прикметник), (אהד אהד, כדאי, אסור, אפשר) з неозначеною формою дієслова. Порівняльний ступінь прикметників.</p> <p>Дієслово. (7 год.) Відмінювання дієслів у минулому часі (повторення). Відмінювання дієслів типу לכתוב у майбутньому часі. Відмінювання дієслів типу לרצות у минулому часі. Позначення багаторазово повторювальної дії у минулому часі. Початкові відомості про перехідність дієслівних коренів (актив, пасив). Майбутній час усіх активних типів дієслів. Негативна форма наказового способу, частка „аль” אל. Дієслова окремих типів 3 чотирьохбуквеними коренями.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • утворюють іменники за характерними ознаками мішкалів «приладдя», «хвороби», «установи»; • вживають віддієслівні субстантивовані іменники у мовленні. • утворюють нові мішкالی прикметників за допомогою префіксів -רב, -תלת-, -דו-, -הד.; • пояснюють значення слів, що виражають приналежність; • вживають прикметники – назви кольорів у власному мовленні. • відмінюють за родами та числами вказівні та відносні займенники та вживають їх у мовленні. • вживають у мовленні числівники у конструкціях בן (בת) כמה את(ה)? בשנת... • утворюють прислівники різними способами; • вживають прислівники (כדאי, אסור, אפשר) з неозначеною формою дієслова; • утворюють порівняльний ступінь прикметників. • розрізняють дієслова за різними типами; • відмінюють їх за родами та числами у теперішньому, минулому та майбутньому часі; • визначають особливості кожного типу дієслів; • складають речення різних видів з вивченими дієсловами; • будують дієслова різної форми; • порівнюють дієслова за їх основними ознаками; • класифікують активні та пасивні дієслова; • наводять приклади кожної з дієслівних груп;
--	---

<p>Частки.(1 год.) Вживання частки „аль”לָא . Питальна частка לִי.</p> <p>Прийменники.(2 год.) Поєднання прийменника ל 3 займенниковими суфіксами (повторення). Поєднання прийменника לָא на позначення знахідного відмінка 3 займенниковими суфіксами (повторення). Поєднання прийменників 3 займенниковими суфіксами по типу іменників у множині (בגלל, בלי)</p> <p>Сполучники.(1 год.) Протиставний сполучник אֲלֵא...אֵל</p>	<ul style="list-style-type: none"> • визначають та пояснюють особливості кореневої системи дієслів різних типів; • аналізують дієслово як частину мови; • вибирають потрібну форму дієслова для складання певного висловлювання. • вживають частку לָא та לִי у реченнях. • вільно використовують у мовленні прийменник ל , לָא 3 займенниковими суфіксами; • вживають прийменники 3 займенниковими суфіксами по типу іменників у множині (בגלל, בלי) • вживають протиставний сполучник אֲלֵא...אֵל у реченні.
<p>Орфографія.(3 год.)</p> <p>„Вав” зворотній. „א” або „א” : у службових словах та особових займенниках; у дієсловах; у корені, префіксі або суфіксі; „א” та „א” на початку слова; „א” на кінці дієслова; „א” на кінці дієслова; „א” та „א” у середині слова; „א” в іноземних словах</p>	<ul style="list-style-type: none"> • виділяють „вав” зворотній у текстах; • грамотно перекладають речення за його участю; • визначають випадки вживання гортанних літер „א” або „א”; • правильно використовують правила їх вживання на письмі.
<p>Повторення та закріплення матеріалу (5 год.)</p>	

Словник
лінгвістичних термінів
(Іврит-український-російський)

<i>Російська мова</i>	<i>Українська мова</i>	<i>Мова іврит</i>
א		
Связка	Зв'язка	אוּגַד
Словарный запас, Лексика	Словниковий запас, Лексика	אוּצֵר מְלִים
Буква	Буква	אוֹת
Служебные частицы	Службові частини	אוֹתוֹת שִׁמוּשׁ
Начальные буквы	Початкові букви	אוֹתוֹת תְּחִילוֹת
Глухой (звук)	Глухий (звук)	אָטוּם (הֶגֶה)
Этимология	Етимологія	אֵטִימולוֹגְיָה
Член	Член	אֵיבָר
Интонация	Інтонація	אֵינטוֹנַצְיָה
Гласные звуки – хатафы-ставящиеся в случае неудобства произношения шва (например, хатаф-сеголь, хатаф-камац и хатаф-патах: любит אוֹהֵב = אוֹהֵבִים = אוֹהֵבִים)	Голосні звуки – хатафи –які ставляться у випадку неподобства вимови шва (наприклад, хатаф-сеголь, хатаф-камац та хатаф-патах: любить אוֹהֵב = אוֹהֵבִים = אוֹהֵבִים)	אֶלּוּפוֹנִים
Азбука, алфавит	Азбука, алфавіт	אֶלְפָבֵית
Полугласные – полусогласные звуки, которые обозначаются буквами (׳ ן ך ם) в некоторых случаях не произносятся, например, в словах מִלֵּא (наполнил), בּוֹנֵה (строит) и т.д. В таких случаях они называются אֶמוֹת קְרִיאָה.	Напівголосні-напівприголосні звуки, які позначаються буквами (׳ ן ך ם) у деяких випадках не вимовляються, наприклад у словах מִלֵּא (нагадав), בּוֹנֵה (будує) та т.п. У таких випадках вони називаються אֶמוֹת קְרִיאָה.	אֶמוֹת קְרִיאָה
Изречение, афоризм	Ідіоматичний вираз, афоризм	אֶמְרָה
Обобщающее слово	Узагальнююче слово	אֶמְרָה כּוֹלְלֵת
Аналогия	Аналогія	אֶנְאֻלוגְיָה
Антонимия	Антонімія	אֶנְטוֹנִימְיָה
Ассимиляция	Асиміляція	אֶסִימִילַצְיָה
Частичная ассимиляция	Часткова асиміляція	אֶסִימִילַצְיָה חִלקִית
Полная ассимиляция	Повна асиміляція	אֶסִימִילַצְיָה מְלֵאָה
Армейский язык	Арамейська мова	אֶרְמִית
ב		
Дифференциация	Диференціація	בִּידוּל
Обобщающее слово	Узагальнююче слово	בִּישׁוּי מְכֻלִּיל
Сленг	Сленг	בִּישׁוּי עֵגָה
Выражения	Вирази	בִּישׁוּיִים
Настоящее время	Теперішній час	בִּינּוּנִי
Письменно	Письмово	בְּכֹתֵב
Лингвистика, филология	Лінгвістика, філологія	בְּלִשׁוֹנוֹת
Слитно	Злито, разом	בְּמַחְבָּר, בְּיַחַד
Форма глагольной основы	Форма дієслівної основи	בְּנִיָּן

Форма глагольной основы, указывающая на побуждение к действию	Форма дієслівної основи, яка вказує на спонування до дії	בְּנִין הַפְּעִיל
Форма глагольной основы пассивного, страдательного действия от הִפְעִיל	Форма дієслівної основи пасивної дії від הִפְעִיל	בְּנִין הַפְּעִל
Форма глагольной основы возвратного действия	Форма дієслівної основи зворотної дії	בְּנִין הַתְּפַעֵל
Форма глагольной основы пассивного, страдательного действия от פָּעַל	Форма дієслівної основи пасивної дії від פָּעַל	בְּנִין נִפְעַל
Форма глагольной основы активного интенсивного действия	Форма дієслівної основи активної інтенсивної дії	בְּנִין פִּעַל
Форма глагольной основы активного простого действия	Форми дієслівної основи активної простої дії	בְּנִין פָּעַל
Форма глагольной основы пассивного, страдательного действия от פָּעַל	Форми дієслівної основи пасивної дії від פָּעַל	בְּנִין פְּעַל
Три биньяна, в которых второй корневой согласный звук получает сильный дагеш (биньяны пизель, хитпаэль и пуаль)	Три біньяни, у яких другий кореневий приголосний звук отримує сильний дагеш (біньяни піель, хітпаель та пуаль)	בְּנִינִים כְּבָדִים (דְּגוּשִׁים)
Раздельно	Окремо	בְּנִפְרָד, לְחֹרֵד
Основа слова, основание	Основа слова	בְּסִיס
Устно	Усно	בְּעַל-פֶּה
ג		
Лицо (первое, второе, третье)	Особа (перша, друга, третя)	גוּף (רֵאשׁוֹן, שְׁנִי, שְׁלִישִׁי)
Образованный	Той, що утворений	גְּזוּר
Образовывать (слово)	Утворювати (слово)	גָּזַר, לְגַזֵּר
Разновидность корня	Різновид кореня	גְּזָרָה
Апостроф, служащий знаком сокращения слова	Апостроф, який слугує знаком для скорочення слів	גְּרֵשׁ
Двойной апостроф, служащий знаком аббревиатуры	Подвійний апостроф, що слугує знаком аббревіатури	גְּרֵשִׁים
ד		
Имеющий «дагеш»	Той, що має «дагеш»	דְּגוּשׁ
«Дагеш» - диакритический знак, влияющий на произношение	„Дагеш” – діакритичний знак, який впливає на вимову	דָּגֵשׁ
Дагеш, удваивающий согласный звук	Дагеш, що подвоює приголосний	דָּגֵשׁ חִזּוּק
Дополняющий дагеш – вид дагеша (точка внутри буквы), который ставится в случае выпадения буквы в букве, следующей за выпавшей (יְתָן = יְתָן)	Додатків дагеш – вид дагешу (крапка у букві), який ставиться у випадку випадіння букви в букві, що слідує за тією, що випала (יְתָן = יְתָן)	דָּגֵשׁ מְשָׁלִים

Дагеш, меняющий произношение согласного звука	Дагеш, який змінює вимову приголосного	דָּגֵשׁ קָל
Дагеш формы – дагеш, ставящийся во второй корневой букве в биньянах пиэль, пуаль и хитпаэль; также ставится в определённых моделях существительных, например: модель קָטָל сущ. סָפָר (парикмахер), טָבָח (повар).	Дагеш форми – дегеш, що ставиться у другій кореневій букві у біньянах піель, пуаль та хітпаель; також ставиться в певних моделях іменників, наприклад, модель קָטָל ім. סָפָר (перукар), טָבָח (кухар)	דָּגֵשׁ תְּבִינִיתִי
Двузначность	Двозначність	דו-משמעות
Дифтонг	Дифтонг	דו-תנועה
Диахронический	Діахронічний	דיאכרוני
Речь	Мовлення	דיבור
Прямая речь	Пряма мова	דיבור ישיר
Косвенная речь	Непряма мова	דיבור עקיף
Диссимиляция	Дисиміляція	דיסימילציה
Дифференциация	Диференціація	דיפרנציאציה
Дифтонг	Дифтонг	דיפתונג
Грамматика	Грамматика	דקדוק
Грамматический	Грамматичний	דקדוקי
Изъявительное наклонение	Дійсний спосіб	דָּרָךְ הַחַוּוּי
Наклонение глагола	Спосіб дієслова	דָּרָךְ הַפְעֵל
Повелительное наклонение	Наказовий спосіб	דָּרָךְ הַצְוּוּי
Сослагательное наклонение	Умовний спосіб	דָּרָךְ הַתְנַאִי
Способ словообразования	Спосіб словотворення	דָּרָךְ הַתְּצוּרָה
ה		
Слог	Склад	הִבְרָה
Краткий слог	Короткий склад	הִבְרָה חֲטוּפָה
Ударный слог	Наголошений склад	הִבְרָה מוּטְעָמֶת
Закрытый слог	Закритий склад	הִבְרָה סְגוּרָה
Открытый слог	Відкритий склад	הִבְרָה פְּתוּחָה
Фонетика	Фонетика	הִבְרוּן
Фонема	Фонема	הִג'וֹן
Звук	Звук	הִגָּה
Глухой звук	Глухий звук	הִגָּה אָטוּם
Звонкий звук	Дзвінкий звук	הִגָּה קוֹלִי
Произносить	Вимовляти	הִגָּה, לְהִגֹּת
Произношение	Вимова	הִגִּיה
Удвоение согласной	Подвоєння приголосного	הִדְגָּשָׁה
Ассимиляция	Асиміляція	הִדְמוּת
Частичная ассимиляция	Часткова асиміляція	הִדְמוּת חֲלֵקִית
Полная ассимиляция	Повна асиміляція	הִדְמוּת מְלֵאָה
Настоящее время	Теперішній час	הוֹנָה
Омоним	Омонім	הוֹמוֹנִים
Омонимия	Омонімія	הוֹמוֹנִימִיָּה
Интонация, ударение	Інтонація, наголос	הִטְעָמָה
Произношение, акцент	Вимова, акцент	הִיגוּי

Вводное предложение	Вставне речення	הסגר
Состав слова	Будова слова	הרכב מלים
Метафора	Метафора	השאלה
Закон изменения гласного звука. При определении ударения огласовки камац гадоль и цере превращаются в подвижное шва, а в согласных, не получающих шва – в один из хатафов (хатаф –сэголь, хатаф – камац, хатаф - патах), например: сторож-сторожа שׁוּמְרִים - שׁוּמְרֵי מְגֻזְזִים - מְגֻזְזֵי	Закон зміни голосного звуку. У визначенні огласовки Кама га доль та цере перетворюються у рухливе шва, а у приголосних, які не отримали шва – в один з хатафів (хатаф – сеголь, хатаф –камац, хатаф-патах), наприклад, охоронець – охоронці שׁוּמְרֵי - שׁוּמְרֵי מְגֻזְזֵי - מְגֻזְזֵי	התטפות (חוק התטות)
Изменение гласного звука, предшествующего гортанному согласному под влиянием гортанной среды, например, «является сказанным», «говорится» נֶאֱמַר	Зміни голосного звуку, що стоїть перед гортанним приголосним під впливом гортанного середовища, наприклад, „є сказаним”, „говориться” נֶאֱמַר	התגונות תנועה
огласовка	огласовка	התנועה
ז		
Мужской род	Чоловічий рід	זכר
Настоящее время	Теперішній час	זמן הווה (בינוני)
Прошедшее время	Минулий час	זמן עבר
Будущее время	Майбутній час	זמן עתיד
ח		
Огласовка «о»	Огласовка «о»	חולם, חולם
Огласовка «э»	Огласовка «е»	חטף סגול
Огласовка «а»	Огласовка «а»	חטף פתח
Огласовка «а»	Огласовка «а»	חטף קמץ
Огласовка «и»	Огласовка «і»	חיריק חסר
Огласовка «и»	Огласовка «і»	חיריק מלא
Однородный член	Однорідний член	חלק פולל
В предложении с выделенным второстепенным членом – второстепенный член, вынесенный во главу предложения с целью подчеркнуть что-либо; обычно после него ставится тире. Например: Дани – я видел его вчера. דָּנִי – רָאִיתִי אוֹתוֹ אֶתְמוֹל.	У реченні з виділеним другорядним членом – другорядний член, який винесено на початок речення з метою підкреслити щось; після нього ставиться тире. Наприклад: Дани – я бачив його вчора. דָּנִי – רָאִיתִי אוֹתוֹ אֶתְמוֹל.	חלק יחיד
Части речи	Части мови	חלקי הדבר
Части предложения	Части речення	חלקי המשפט
Полусогласный звук	Напівприголосний звук	חצי עיצור
Полугласный звук	Напівголосний звук	חצי תנועה

י - ט		
Тип	Тип	טיפוס
Ударение	Наголос	טעם
Единственное число	Однина	יחיד
Единица	Одиниця	יחידה
Падеж	Відміна	יחסה
Винительный падеж	Знахідний відмінок	יחסת הפעול
Родительный падеж	Родовий відмінок	יחסת הקנין
Корень слова, основа	Корінь слова, основа	יסוד
Прямое (значение)	Пряме (значення)	ישיר
כ		
Правила правописания	Правила правопису	כללי הכתיב, תורת הכתיב
Правила письма без огласовок	Правила письма без огласовок	כללי הכתיב חסר הניקוד
Правила сочетания существительных	Правила сполучення іменників	כללי הסמיכות
Правила пунктуации	Правила пунктуації	כללי הפיסוק
Основные правила огласовки	Основні правила огласовки	כללי יסוד בתורת הניקוד
Местоименный суффикс при глаголе	Займенниковий суфікс при дієслові	כנוי הפועל
Местоимение	Займенник	כנוי השם
Связующее местоимение, например, который אֲשֶׁר	Сполучуваний займенник, наприклад, той що אֲשֶׁר	כנוי זקה
Дополняющее глагол местоимение, соединённое с этим глаголом в одно слово, например, «я увидел тебя» - רָאִיתִיךָ	Займенник, що доповнює дієслово, поєднане з цим дієсловом в одне слово, наприклад, „я побачив тебе” - רָאִיתִיךָ	כנוי מושא
Тавтология	Тавтологія	כפילות לשון
Почерк	Почерк	כתב-יד
Клинопись	Клинопис	כתב יתדות
Правописание, орфография	Правопис, орфографія	כתיב
Письмо без огласовок	Письмо без огласовок	כתיב מלא
Каллиграфия	Каліграфія	כתיבה תמה
ל		
Определение	Означення	לואי
Количественное определение	Кількісне означення	לואי כמות
Определение-оппозиция	Означення-опозиція	לואי תמורה
Иностранный	Іноземний	לועזי
Язык	Мова	לשון
Лексический	Лексичний	לשוני
Мужской род	Чоловічий рід	לשון – זכר
Женский род	Жіночий рід	לשון – נקבה
Множественное число	Множина	לשון – רבים
Язык прозы	Мова прози	לשון הפרוזה
Язык поэзии	Мова поезії	לשון השירה
Еврейский язык в период Мишны	Єврейська мова у період Мішні	לשון חז"ל, לשון חכמים
Язык средневековья	Мова середньовіччя	לשון ימי - הבינים

Язык Торы	Мова Тори	לשון מקראית
מ		
Произношение, выражение, акцент	Вимова, висловлювання, акцент	מבטא
Структура, конструкция	Структура, конструкція	מבנה
Выражение	Висловлювання	מבע
Сложный (имеющий более одного корня)	Складний (той, що має більш ніж один корінь)	מורכב, מורקב
Аффиксы (приставка, инфикс, суффикс)	Афікси (префікс, інфікс, суфікс)	מוספיות (תחילית, תוכית, סופית)
Морфология	Морфологія	מורפולוגיה
Морфемы	Морфемы	מורפמות
Прямое дополнение к сказуемому	Прямий додаток до присудка	מושא ישיר
Косвенное дополнение к сказуемому	Непрямий додаток до присудка	מושא עקיף
Переносное значение	Переносне значення	מושאל
Понятие	Поняття	מושג
Метонимия	Метонімія	מטונימיה
Метафора	Метафора	משפורה
Классификация	Класифікація	מיון
Словарь	Словник	מילון
Слово, служебная часть речи	Слово, службова частина мови	מלה
Разделяющее слово	Слово, що розділяє	מלה חוצצת
Синоним	Синонім	מלה נרדפת
Заимствованное слово	Запозичене слово	מלה שאולה
Связующие слова	Слова, що зв'язують	מלות קישור
Война языков	Війна мов	מלחמת השפות
Новые слова (неологизмы)	Нові слова (неологізми)	מלים חדשות
Иностранные слова	Іноземні слова	מלים לועזיות
Устаревшие слова	Застарілі слова	מלים מישנות
С ударением на предпоследнем слоге	З наголосом на передостанньому складі	מלעיל
С ударением на последнем слоге	З наголосом на останньому складі	מלרע
Местоимение	Займенник	מלת גוף
Союз	Сполучник	מלת חבר
Предлог	Прийменник	מלת יחס
Местоимение, обозначающее существование или его отрицание, например: הָיָה (был), שֵׁי (есть), לֹא (нет).	Займенник, що позначає існування або не існування, наприклад: הָיָה (був), שֵׁי (є), לֹא (немає).	מלת קיום
Междометие	Вигук	מלת קריאה
Вопросительное местоимение	Питальний займенник	מלת שאִלה
Отрицательное местоимение	Заперечний займенник	מלת שְׁלילה
Подчинительный союз	Підрядний сполучник	מלת שעבוד

Дробное число	Дробове число	מספר חלקי
Количественное числительное	Кількісний числівник	מספר מונה
Порядковое числительное	Порядковий числівник	מספר סודר
Отвлечённое число	Абстрактне число	מספר סתמי
Дробное число	Дробове число	מספר שבירי
Система глаголов	Система дієслів	מערכת הפועל
Точка в букве ן, превращающая её в согласный звук в конце слова	Точка у літері ן, яка перетворює її у приголосний звук в кінці слова	מפיק
Тире	Тире	מפריד
Инфинитив, неопределённая форма глагола	Інфінітив, неозначена форма дієслова	מקור
Спрягаемый глагол	Дієслово, що відмінюється	מקור נטוי
Дефис	Дефіс	מקף
Кавычки	Лапки	מרכאות
Подчинённый	Підрядний	משועבד
Языковой уровень	Мовний рівень	משלב
Слух, слушание	Слух, слухання	משמע
Значение, смысл	Значення, смисл	משמעות
Смысловый, многозначный	Смисловий, багатозначний	משמעי
Односоставное (одночленное) предложение	Односкладне речення	משפט חסר
Придаточное предложение	Підрядне речення	משפט טפל
Предложение с выделенным второстепенным членом	Речення з виділеним другорядним членом	משפט ייחוד
Предложение с однородными членами	Речення з однорідними членами	משפט כולל
Сложноподчинённое предложение	Складнопідрядне речення	משפט מורכב
Сложносочинённое предложение	Складносурядне речення	משפט מחובר, מאוחדה
Придаточное предложение	Підрядне речення	משפט משועבד
Неопределённо-личное предложение	Неозначено-особове речення	משפט סתמי
Главное предложение	Головне речення	משפט עקרי
Предложение, в котором сказуемое выражено глаголом	Речення, в якому присудок виражено дієсловом	משפט פועלי
Именное (безглагольное) предложение	Іменне (бездієслівне) речення	משפט שמני
Форма слова	Форма слова	משקל
ז		
Быть образованным, образовываться	Бути утвореним, утворюватися	נגזר, להגזר
Подлежащее	Підмет	נושא
Определённое подлежащее	Визначений підмет	נושא מפורש
Неопределённо-личное подлежащее	Неозначено-особовий підмет	נושא סתמי

Спрягаемый, склоняемый	Той, що відмінюється за відмінками або відмінами	נָטוּי
Склонение, спряжение	Відмінювання	נָטוּיָה
Идиомы	Ідіоми	נִיבִים
Система графических знаков, обозначающих на письме гласные звуки	Система голосних знаків	נִיקוּד
Женский род	Жіночий рід	נְקֻבָּה
Точка	Крапка	נְקוּדָה
Двоеточие	Двокрапка	נְקוּדָתַיִם
Синонимия	Синонімія	נְרָדְפוֹת
Сказуемое	Присудок	נְשׂוּאָה
Составное сказуемое	Складний присудок	נְשׂוּאָה מוֹרְקֵב
Глагольное сказуемое	Дієслівний присудок	נְשׂוּאָה פּוֹעֵלִי
Именное (безглагольное) сказуемое	Іменний (бездієслівний) присудок	נְשׂוּאָה שְׂמָנִי
Разбор предложения	Розбір речення	נְתוּחַ הַמְשָׁפֵט
ו		
Пассивный	Пасивний	סְבִיל
Огласовка «э»	Огласовка „e”	סְגוּל
Порядок частей предложения	Порядок частин речення	סֵדֵר חֲלָקֵי הַמְשָׁפֵט
Второй член сопряжённого сочетания	Другий член сполученої конструкції	סוּמָךְ
Суффикс	Суфікс	סוּפִית
Суффикс, окончание	Суфікс, закінчення	סוּיָמָת
Стиль	Стиль	סִיגְנוּן
Стилистический	Стилістичний	סִיגְנוּנִי
Восклицательный знак	Знак оклику	סִימְן קְרִיאָה
Вопросительный знак	Знак запитання	סִימְן שְׁאֵלָה
Знаки препинания	Пунктуаційні знаки	סִימְנֵי פִיסוּק
Синонимия	Синонімія	סִינוּנִימִיָּה (נְרָדְפוֹת)
Синтаксис	Синтаксис	סִינְטַקְס
Синхронный	Синхронний	סִינְכְרוּנִי
Синекдоха	Синекдоха	סִינְקְדוּכָה
Синтез	Синтез	סִינְתֵזָה
Синтетический	Синтетичний	סִינְתֵטִי
Сленг	Сленг	סְלַג
Сопряжённое сочетание существительных	Сполучена конструкція іменників	סְמִיכוֹת
Идиоматическое сочетание существительных	Ідіоматичне сполучення іменників	סְמִיכוֹת אִידִיּוֹמָטִית
Семантика	Семантика	סְמַנְטִיקָה
Литература	Література	סְפָרוֹת
ז		
Прошедшее время	Минулий час	עָבָר
Иврит	Іврит	עִבְרִית
Библейский иврит	Біблійний іврит	עִבְרִית מִקְרָאִית
Согласный звук	Приголосний звук	עִיצוּר
Глухой согласный звук	Глухий приголосний звук	עִיצוּר אָטוּם
Звонкий согласный звук	Дзвінкий приголосний звук	עִיצוּר קוֹלִי

Корневые согласные звуки	Кореневі приголосні звуки	עיצורי שורש
Гортанные согласные звуки	Гортאניי приголосні звуки	עיצורים גרוניים
Будущее время	Майбутній час	עתיד
פ		
Полисемия	Полісемія	פוליסמיה
Фонология	Фонологія	פונולוגיה
Фонетика	Фонетика	פונטיקה
Глагол	Дієслово	פועל
Переходный глагол	Перехідне дієслово	פועל יוצא
Пассивный глагол	Пасивне дієслово	פועל סביל
Сленговый глагол	Сленгові дієслово	פועל עגה
Непереходный глагол	Неперехідне дієслово	פועל עומד
Вспомогательный глагол	Допоміжне дієслово	פועל עזר
Глагол с четырёхбуквенным корнем	Дієслово з чотирьохбуквеним корнем	פועל רבעי
Обращение	Звертання	פניה
Придаточное предложение	Підрядне речення	פסקית
Запятая	Кома	פסיק
Расставлять знаки препинания	Ставити знаки пунктуації	פסקה, לפסק
Параграф, абзац	Параграф, абзац	פסקה, פסקא
Активный	Активний	פעיל
Фразеология	Фразеологія	פרזאולוגיה
Пословица	Прислів'я	פתגם
Недолгое «а»	Недовге „a”	פתח
«Украденный» патах – вспомогательная огласовка в словах, оканчивающихся на гортанный согласный либо на хей с маппиком. Например: גבוה (высокий), רוח (ветер), הצע (предложение).	„Викраденый” патах – допоміжна огласовка в словах, які закінчуються на гортанный приголосний або на хей з мапі ком. Наприклад: גבוה (высокий), רוח (вітер), הצע (пропозиція)	פתח גנובה
צ		
Морфема	Морфема	צורה
Основная морфема	Основна морфема	צורה יסוד
Морфемы, характерные для определённых форм слов	Морфемы, які властиві певним формам слова	צורה משקל
Смысловое окончание	Смислове закінчення	צורה סופי
Повелительное наклонение	Наказовий спосіб	ציווי
Огласовка «э»	Огласовка „e”	צירי
Оборот речи, словосочетание	Мовленнєвий зворот, словосполучення	צירוף מלים, צירוף לשון
Сопряжённое сочетание существительных	Сполучена конструкція іменників	צירוף סמיכות
Французский язык	Французька мова	צרפתית
ק		
Тире	Тире	קו מפריד
Голос	Голос	קול
Звонкий	Дзвінкий	קולי
Коннотация	Конотація	קונוטציה

Долгое «а», огласовка «а»	Довге „a”, Огласовка „a”	קמץ
Фонетическая близость	Фонетична близькість	קרבה פונטית
Возглас, восклицание	Спонукання	קריאה
Связь выбора	Зв'язок вибору	קשר של ברירה
Связь разъяснения	Зв'язок роз'яснення	קשר של הבקרה
Связь добавления	Зв'язок додатку	קשר של הוספת
Связь уступки	Зв'язок уступки	קשר של ויתור
Связь вывода и результата	Зв'язок висновку та результату	קשר של מסקנה ותוצאה
Связь противопоставления	Зв'язок протиставлення	קשר של ניגוד
ך		
Аббревиатура, инициалы	Абревіатура, ініціали	ראשי תבות
Множественное число	Множина	רבים
Корень, состоящий из четырёх согласных	Корінь, що складається з чотирьох приголосних	רבעי
ש		
Заимствование слов	Запозичення слів	שאלת מלים
Заимствование смыслов	Запозичення смислів	שאלת משמעויות
Речевые ошибки	Мовленнєві помилки	שבוישי לשון
Знак огласовки ...	Знак огласовка ...	שוא
Знак огласовки, обозначающий отсутствие гласного звука в конце слова	Знак огласовки, що позначає відсутність голосного у кінці слова	שוא נח
Знак огласовки, краткое «э» в начале слова	Знак огласовки, коротке „e” на початку слова	שוא נע
Огласовка «у»	Огласовка „y”	שורוק (תנועה)
Корень	Корінь	שורש
Составление новых синтаксических структур	Побудова нових синтаксичних структур	שקבור
Методы, способы огласовки	Методи, способи огласовки	שיטות ניקוד
Перестановка букв	Перестановка букв	שכול אותיות
Троеточие	Трикrapка	שלוש נקודות
Местоимение	Займенник	שם גוף
Имя числительное	Числівник	שם המספר
Инфинитив	Інфінітив	שם הפועל
Сложное слово	Складне слово	שם מולחם, מורכב
Синоним (синонимы)	Синонім (синоніми)	שם נרדף (שמות נרדפים)
Имя существительное	Іменник	שם עצם
Абстрактное существительное	Абстрактний іменник	שם עצם מופשט
Имя собственное	Власне ім'я	שם עצם פרטי
Отглагольное существительное	Віддієслівний іменник	שם פעולה
Прилагательное	Прикметник	שם תואר
ת		
Обстоятельство	Обставина	תאור
Обстоятельство образа действия	Обставина образу дії	תאור אופן
Обстоятельство уступки	Обставина уступки	תאור ויתור
Обстоятельство времени	Обставина часу	תאור זמן

Обстоятельство меры	Обставина міри	תאור מידה
Обстоятельство положения	Обставина положення	תאור מצב
Обстоятельство места	Обставина місця	תאור מקום
Обстоятельство причины	Обставина причинי	תאור סיבה
Обстоятельство цели	Обставина метי	תאור תכלית
Обстоятельство условия	Обставина उמוי	תאור תנאי
Определение, прилагательное	Означення, прикметник	תואר
Наречие	Прислівник	תואר הפואל
Инфикс	Інфінітив	תוכית
Наука о грамматике	Наука про граматіку	תורת הדקדוק
Фонология, фонетика	Фонологія, фонетика	תורת ההגה
Лингвистика	Лінгвістика	תורת הלשון
Семантика	Семантика	תורת המשמעים
Наука об огласовке	Наука про огласовку	תורת הניקוד
Морфология	Морфולוגія	תורת הצורות
Синтаксис	Синтаксис	תורת התקביר
Синтаксис	Синтаксис	תקביר
Синтаксический	Синтаксичний	תקבירי
Возрождение языка	Відродження мови	תחיית השפה
Приставка	Префікс	תחילית
Языковое свойство	Мовна властивість	תכונה לשונית
Оппозиция	Опозиція	תמורה
Условное наклонение	Умовний спосіб	תנאי בטל
Гласный звук	Голосний звук	תנועה
Длинный гласный звук	Довгий голосний звук	תנועה גדולה, ארוכה
Краткий гласный звук	Короткий голосний звук	תנועה קטורה
Вспомогательный гласный звук	Допоміжний голосний звук	תנועת עזר
Вторичный, второстепенный	Другорядний	תנאיני
Словообразование	Словотворення	תצורת מלים

Список навчально-методичних комплексів з мови іврит.

1. «Агада шель сафа», М. Коген, – Єрусалим, «Академон», 1992.
2. «Аколь хадаш», Ч. 2., М. Оен, Ш. Хайат, С. Шалом. – Єрусалим, 1990.
3. «Алеф бейт .Дерех хадаша легораат іврит», Р. Гербер. – Єрусалим, „Академон”, 1995.
4. «Алеф Бет Єладім ломдім іврит», Ч. 1, 2, 3, І. Талмуд. – Тель-Авів, 2003 -2005.
5. „Беальпе убехтав”, А. Ліфшиц, С. Якубовські. – Єрусалим, 1985.
6. «Боу нільмад алеф бет», Р. Паргай, Г. Коблінер, - Єрусалим, «Маалот», 1991.
7. «Боу нільмад іврит», Ч.1, 2. Р.Паргай, Г. Коблінер – Єрусалим, «Маалот», 1993.
8. Газета «Шеар ле-матхіль», Єрусалим.
9. «Дібурім, дібурім», Р. Даніель, Л. Скіба, Г. Прейслер, М. Камер. – Єрусалим, „Академон”, 1996.
10. «Іврит мін хат хала», Ш. Хайат, С. Ізраелі, Г. Коблінер. – Єрусалим, „Академон”, 1990.
11. «Іврит мін хатхала хадаша», Ч.1, Ш. Хайат, С. Ізраелі, Г. Ковлінер. – Єрусалим, „Академон”, 2000.
12. «Іврит мін хатхала хадаша», Ч.2., Ш. Хайат, С. Ізраелі, Г. Ковлінер. – Єрусалим, „Академон”, 2001.
13. «Іврит мін хатхала хадаша», касети для слухання для Ч.1., Ш. Хайат, С. Ізраелі, Г. Ковлінер. – Єрусалим, „Академон”, 1990.
14. «Іврит хайа», Н. Барас, Ш. Хайат. – Єрусалим, 1989.
15. «Іврит бешлошім шіурім». – Єрусалим, 1985.
16. «Мадрегот», А. Рівлін. – Єрусалим, 1986.
17. «Мадрегот»: посібник для вчителя, А. Рівлін. – Єрусалим, 1986.
18. «Оврім леіврит», Ч. 1, І. Аміт, А. Разі. – Тель-Авів, «Матах», 1992.
19. «Оврім леіврит», Ч. 2., І. Аміт, А. Разі. – Тель-Авів, «Матах», 1993.
20. Посібник з вивчення граматики івритського дієслова для рівнів „алеф” та „бет”. – Єрусалим, „Академон”, 1985.
21. «Сіпурім рішонім». – Єрусалим, 1981.
22. «Хаесод». – Єрусалим, 1987.

Зміст.

№	Назва розділу	Сторінки
1.	I розділ – «Пояснювальна записка»	<i>2 - 12</i>
2.	II розділ – «Зміст навчального матеріалу та Державні вимоги до рівня загальноосвітньої підготовки учнів»	<i>13 – 60</i>
3.	5-й клас	<i>13 – 21</i>
4.	6-й клас	<i>22 - 30</i>
5.	7-й клас	<i>31 - 39</i>
6.	8-й клас	<i>40 - 49</i>
7.	9-й клас	<i>50 - 60</i>
8.	Додаток 1 – «Словник лінгвістичних термінів»	<i>61 - 71</i>
9.	Додаток 2 – «Список навчально-методичних комплексів з мови іврит»	<i>72</i>
10.	Зміст	<i>73</i>

Автори:

Бакуліна Н. В., науковий співробітник лабораторії навчання російської мови та мов інших етнічних меншин Інституту педагогіки НАПН України

Сапіро В. Л., викладач мови іврит міждисциплінарної сертифікатної програми з юдаїки при національному університеті «Кієво-Могилянська Академія»

Програмі надано гриф «**Затверджено** Міністерством освіти і науки, молоді та спорту України» (Наказ МОНмолодьспорту № 664 від 06.06.2012 р.)